

Вартість благодійного квитка \$120
Придбати: <https://www.pauzal.me/Hromada>
Ресструйтеся зараз, кількість місць обмежена

18 ВЕРЕСНЯ
4 PM - 10 PM

БЛАГОДІЙНА ГАЛА | ЗУСТРІЧ З ВІТАЛІЄМ ПОРТНИКОВИМ, ПРОВІДНИМ ЖУРНАЛІСТОМ І ПУБЛІЦИСТОМ

Tiburon Yaht Club,
400 Trinidad Dr, Tiburon, CA 94920

стор.2

СПЕЦІАЛЬНО ДЛЯ ГАЗЕТИ «ГРОМАДА»

Віталій Портников | НОТАТКИ ЗА СЕРПЕНЬ МІСЯЦЬ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

Серпень 2021 року, поза всяким сумнівом, увійде до новітньої української історії, перш за все, як місяць 30-річчя відновлення державності. Але я думаю, що у першу чергу потрібно говорити з читачем не про паради і концерти, а про результати

і перспективи.

Я дуже добре пам'ятаю свої відчуття 24 серпня 1991 року – я тоді був у Верховній Раді, у ложі преси і стежив за сесією українського парламенту. І коли з'явилися «ті самі» цифри на табло і стало ясно, що Акт про проголошення незалежності України є схваленим, це було особливе почуття. З одного боку, почуття радості – що ти дожив до виконання своєї великої мрії, при цьому ще дуже молодою людиною. А з іншого – розуміння, що все тільки починається і попереду ще непрості

стор.10

ШЛЯХ З МИНУЛОГО В СЬОГОДЕННЯ І В МАЙБУТНЄ

Мирослав Грех

Наша організація «Громада» в переддень свята 30-річчя Незалежності України провела круглий стіл у відео-форматі зі знаковими людьми, які поклали свою частку життя в боротьбі за незалежність України, і свою цеглину в будову української державності. Це – Борис Гудзяк – Владика Борис – священнослужитель, митрополит, засновник і Президент УКУ – Українського Католицького Університету; Мирослав Маринович – відомий дисидент і правозахисник, співзасновник Української Гельсінської Спілки, Олесь Доній – лідер студентського Майдану на Граніті, журналіст, політик і громадський діяч; Володимир Пара-

сюк – активний учасник Євромайдану, ветеран АТО, який пережив полон у сепаратистів. Олесь і Володимир – колишні депутати Верховної Ради України. Круглий стіл називався: «Ті, хто кував Незалежність України». Модератором і ведучою цього відео-спілкування була Наталя Аньон, співзасновниця «Громади» і благодійного фонду «Ангелик». Повний формат цього круглого столу ви можете побачити, набравши:

www.hromada.us

Я дивився це відео, дуже цікаве і повчальне, і 2 години перегляду промайнули як 2 хвилини. Рекомен-

стор.5

КІБОРГ ЄВГЕН ТУРЧАК

Незалежність України, здобутки, самоідентифікація, цілі на майбутнє та перспективи розвитку – інтерв'ю з Кіборгом Євгеном Турчаком

Марія Дорош

До 30 річниці Незалежності України ми поспілкувалися з Євгеном Турчаком (позивний – Жора) – лідером Ветеранського Руху України, добровольцем в складі 95-ї бригади, який брав участь у боях за Слов'янськ, Красний Лиман, Донецький аеропорт, «Рейд» 95 бригади, Савур-Могила, Степанівка, Спартак, Зеленопілля,

Попасна.

В інтерв'ю Жора розповів про його бачення незалежності України, патріотизму, розвитку країни та Ветеранського руху, зокрема.

Примітка: розмова перекладена з російської на українську мову.

- Жоро, як би ви охарактеризували

стор.9

FINDING KOROLEV BY AARON HARFORD

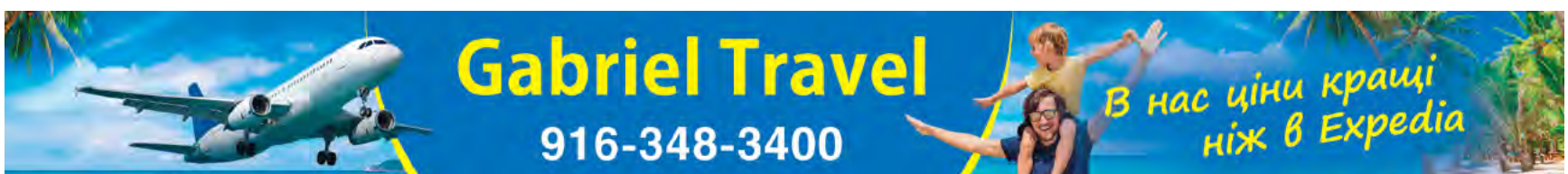
стор.3

УКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ В ГОЛДЕН ГЕЙТ ПАРКУ М. САН-ФРАНЦИСКО

стор.5

БАГАТОКУЛЬТУРНИЙ ДИТЯЧИЙ ФЕСТИВАЛЬ У КУПЕРТИНО

стор.6

БЛАГОДІЙНА ГАЛА

Зустріч з Віталієм Портниковим,
провідним журналістом і публіцистом

18 ВЕРЕСНЯ 4 PM - 10 PM

Запрошуємо на зустріч з відомим українським журналістом і публіцистом — Віталієм Портниковим.

Також у програмі вечора музична програма з нашою співачкою Аничкою та гуртом “Бурима”, аукціон та смачні українські страви.

На благодійний аукціон будуть представлені роботи відомого американсько-українського митця — Мирослава Дузінкевича.

Всі виручені кошти підуть на користь дітей полеглих Героїв — захисників суверенітету України від російських загарбників.

Вартість благодійного квитка - \$120

Придбати: www.paypal.me/Hromada

Поспішайте придбати квитки, кількість місць обмежена.

Tiburon Yaht Club, 400 Trinidad Dr, Tiburon, CA 94920

FINDING KOROLEV *by Aaron Harford*

Aaron Harford:
aaron@englishsquared.org

Serhiy Pavlovych Korolev is, for the most part, either a little- or obscurely-known figure in the West. Among the aerospace community, he is of course known as the man who orchestrated Sputnik, Laika, and Gagarin into space (and history). However, other than a few essential details, much is lost to the fog of history. Indeed, even the N-1 Lunar Rocket is little known in the West, or East for that matter; even were known and discussed, it is often ridiculed as a failure. Seriously; walk up to your typical [insert your former Soviet province here] citizen and ask them about the N-1. When they answer, make sure you take lots of notes and take pictures. No really, **don't do this**, but it is a comical illustration of my point: few people know, and few people care. But do you know what? **I care.**

My name is Aaron; I am not important. In fact, disregard my name because it really isn't important. I won't delete it from this text because history is what happens while we are trying to make plans, and honesty is the first and most important rule. I wrote it, so there it is.

I am a lover of history, and the story of humankind. For me, it is worthwhile to get an idea where we are, and our place in the tapestry of humanity. As Socrates supposedly said, "The unexamined life is not worth living." I largely agree, but then we can make

the error of simply examining and not doing. Not living. Every once in a while, there come figures in history that achieve the impossible, despite the overwhelming odds or any logical, reasonable expectations. I admittedly have a penchant for life stories such as these; they both amuse and inspire.

Another aspect of historical figures is that we often forget they were human. Due to this, I prefer whenever possible to visit the birthplaces and typically humble origins of such figures. It's a good thing too, because I probably couldn't afford to visit the palaces of the wealthy and important, and admittedly, it wouldn't be in my character. They probably wouldn't let me in. In fact, I'd be offended if they did let me in. I prefer the miracle of the mundane. It is infinitely more exciting and inspiring. I try to understand the times in which they lived, surround myself with the places they saw, and try to get an idea who they were. And so, dear reader, this is my humble attempt to find Korolev.

Plenty has been written about Serhiy Pavlovych Korolev, so I will focus on my interpretation of his life, as well as what I find applicable to our lives today. Walking into the house Serhiy was born in, and looking at the surrounding older homes on his street in Zhytomyr, it reminds me of Bill Clinton's birthplace with the commonality that

they are so ordinary. My lesson? It matters not where you are from. His family lived in half of a rented house, and while clean and orderly, it was decidedly not fancy, nor indicative of anything to come. That's right... sometimes life just happens. So... Let. It. Happen.

His education at Kyiv Polytechnic Institute (KPI) was also quite interesting, because he had to work odd jobs to support himself, and lived with family members. At the time, airplanes were just being developed, and being in the Soviet Union meant there was little to no money for learning to build and fly aircraft. So, Korolev built gliders (being trained as a carpenter). On the first flight, it crashed, and he was injured with two broken ribs. On remarking that the craft was destroyed, he was injured, and it was a failure, he said, "The important thing is... it flew." My interpretation? It reminds me a lot of the "Space Cowboys" out in the Mojave of California, where craft more often than not fail, explode, or never even get off the ground. Don't worry so much about failure, because when you are doing something that hasn't been done before, it's a requirement. Note taken.

His time spent researching and developing rocketry is known, and subsequent arrest and sentencing to execution for "sabotage by deliberately

slowing research," followed by reduction of sentence (after pointing out the absurdity of a man who dedicated his life to development of new technologies to somehow "sabotage" them while working on them!), and then becoming a "Hero of the Soviet Union" while still a prisoner really shows the idiocy of the Russian Soviet system. They did this countless times with people both great and unknown (Korolev, Sikorsky, Glushko, & Kondratyuk to name a few), and that is a lesson we can apply today.

The lesson, as I see it, is that when a system is so absurd and cannibalistic, with no chance of reform, the only real options a person has is to go down as a martyr of sorts, doing the best they can, or vote with their feet. Most of us don't face this sort of extreme situation, but it can be applied to many situations in our lives. Either accept a toxic situation and environment, or leave it. It is also said that Korolev was a cynical pessimist, and upon first glance of his known saying "We will all vanish, no obituary" it might appear to be the case. However, I do not take this view. While it is true that he and his colleagues were in fact working under this threat at all times, it's also true in life. Consider the following:

- Steve Jobs said that death was the greatest motivator he could think of, because it means we have no excuse not to follow our passion. "We are already naked... and have nothing to lose."

- William Shatner at age 90 advised "Take it easy, because nothing really matters in the end."

- The Book of Ecclesiastes writes "Whatever your hand finds to do, do with all your might, for there is no work, nor planning, nor knowledge, nor wisdom in the grave, where you are going."

Doesn't sound very optimistic does it? However, there is a hopeful lining in all of this. Consider that Korolev was working on a rocket that had never been built before, to send a human being into an environment that was barely understood, and what we did know was not very encouraging! To build something on that scale, to

стор.7

Gabriel Travel

Туди, де сніває душа!

У НАС ДЕШЕВШЕ!

Авіаквитки та відпочинок:
Київ, Варшава, Кишинів, та ін. міста

SALE SALE SALE
Відпочинок в Мексиці і на Карибах

(916) 348-3400

НОВИНИ УКРАЇНИ

Саміт «Кримської платформи»

23 серпня в Києві відбувся перший інавгураційний саміт «Кримської платформи», який офіційно запустив роботу першого міжнародного формату з питання деокупації Криму.

У саміті брала участь 46 іноземних делегацій на чолі з президентами, прем'єр-міністрами, керівниками парламентів, міністрами закордонних справ та лідерами міжнародних організацій. На відкритті саміту виступила українська співачка кримськотатарського походження Джамала з пісню «1944», присвяченій депортації кримських татар з Криму.

Під час саміту «Кримської платформи» лідер кримсько-татарського народу Мустафа Джемилев зазначив, що форум є «променем надії».

За підсумками саміту «Кримської платформи» учасники ухвалили підсумкову декларацію.

Згідно з текстом декларації учасники саміту підписали документ, в якому засудили дії Росії і анексію нею Кримського півострова, керуючись міжнародним правом, і підтвердили «прихильність суверенітету, політичній незалежності, єдності та територіальній цілісності України в її міжнародно визнаних кордонах, включаючи її територіальні води».

«Учасники міжнародної Кримської платформи не визнають і продовжують засуджувати тимчасову окупацію та незаконну анексію Криму, що становить прямий виклик міжнародній безпеці з серйозними наслідками для міжнародно-правового порядку, що захищає територіальну цілісність, єдність та суверенітет всіх держав», – йдеться в декларації.

В документі вказано, що учасники Кримської платформи «засуджують постійні порушення та зловживання та систематичні необґрунтовані обмеження прав людини та основних свобод, з якими стикаються жителі Криму, такі як право на мирні зібрання, права на свободу вираження поглядів та переконань, релігійних свобод, асоціацій, обмеження можливості знаходити, отримувати та поширювати інформацію, а також втручання та залякування, з якими стикаються журналісти, правозахисники та адвокати у своїй роботі, тривалої мілітаризації Криму, що підриває безпеку та стабільність у регіоні Чорного моря, перешкоди навігаційним правам і свободам, що реалізуються відповідно до міжнародного права, включаючи перешкодження вільному проходу суден через Керченську протоку до Азовського моря та з нього, а також підкреслюють, що такі перешкоди мають негативні економічні наслідки для українських портів в Азовському морі та міжнародних торгових потоків, продовження зміни демографічної структури на окупованому півострові шляхом переселення громадян Росії до Криму».

Учасники ухвалили рішення встановити Кримську платформу як «консультативний та координаційний формат» з метою мирного припинення тимчасової окупації Росією Криму та міста Севастополя та відновлення контролю України над цією територією у повній відповідності до міжнародного права.

«Розглянути подальші політичні, дипломатичні та інші обмежувальні заходи щодо Російської Федерації, якщо це передбачено юрисдикцією кожного учасника та відповідно до процедур, коли це доречно», – вказують підписанти.

Учасники платформи наголошують на заклику до Росії «виконувати свої зобов'язання як окупаційної держави, згідно з міжнародним гу-

манітарним правом та іншим чинним міжнародним правом, закликати Російську Федерацію негайно припинити всі порушення та зловживання правами жителів Криму та забезпечити повний та безперешкодний доступ до Криму для встановлених регіональних та міжнародних механізмів».

Зеленський прибув в США з офіційним візитом

Минуло сім місяців президентства Байдена, накінець 1 вересня Зеленський вперше відвідає Білий дім.

За сім місяців Байдена Білий дім неодноразово висловлював розчарування через, начебто, відсутність прогресу в українських реформах та боротьбі проти корупції.

Тим часом для України російська загроза – це питання життя чи смерті, тож там не задоволені, начебто, відсутністю військової підтримки від США. Це ж стосується і рішенням Байдена про скасування санкцій проти «Північного потоку-2».

У червневому та серпневому інтерв'ю для американських медіа Зеленський виявляв розчарування в адміністрації Байдена.

Попередньо, у березні-квітні цього року Білий дім виголошував підтримку Україні, коли Росія нагнала більше ніж 100 тисяч військових до східних кордонів України, а також на адміністративний кордон України із окупованим Кримом. Вашингтон називав це спробою залякати Київ.

Все ж США скасувала заплановане прибуття двох есмінців у Чорне море через побоювання спровокувати загострення і без того напруженої ситуації в регіоні.

Україна хоче стати членом НАТО для захисту проти російської агресії, що Кремль нещодавно назвав «червоною лінією».

У червні Байден сказав, що Україна не готова для вступу до НАТО і пояснив це високим рівнем корупції. Втім, не уточнив, як саме будуть оцінювати прогрес країни на шляху до НАТО.

Аналітики стверджують, що Байден хоче мати стабільні відносини з Росією для фокусування на Китаї, який вони розглядають як більшу загрозу США та ліберальному світовому порядку. Це означає, що доведеться не сильно зачіпати проблему України.

Обидві партії у Конгресі США потужно підтримували Україну, її протистояння Росії. Майже весь Конгрес підтримував санкції проти «Північного потоку-2».

За інформацією Держдепартаменту США, Україна щороку отримує від Америки 400 мільйонів доларів допомоги для безпекового сектору, що включає тренування та освіту.

До Криму переселилися від 600 тисяч до півтора мільйона росіян

За сім років перебування Криму під контролем Росії туди переселилися від 600 тисяч до півтора мільйона росіян, а 30 тисяч кримських татар змушені були залишити півострів, повідомив 23 серпня на саміті «Кримської платформи» лідер кримськотатарського народу Мустафа Джемилев.

В анексованому Росією Криму проводиться політика примусового заміщення населення російськими громадянами, це є порушенням між-

народного гуманітарного права і воєнним злочином.

Україна втратила понад 100 мільярдів доларів через окупацію РФ Криму

Втрати від окупації Росією Криму становлять \$135 млрд або приблизно 75% ВВП України в 2013 році. Оцінка збитку проведена, щоб компенсувати ці втрати через міжнародні суди, зобов'язавши РФ виплатити відповідні суми або заарештувавши активи суб'єктів, які причетні до окупації.

Відзначимо, що первинна оцінка, яка була зроблена Мін'юстом у 2014-му і враховувалися не всі фактори, склала \$106 млрд. Уточнюється, що \$135 млрд – це прямі втрати активів, в які входить вартість землі на півострові (\$3 млрд) і доведених покладів корисних копалин (\$52,3 млрд) у вигляді, зокрема, природного газу і сирої нафти, втрати житлової нерухомості (\$42,7 млрд), втрати приватних компаній (\$18,4 млрд) і банків (\$2,7 млрд), втрати держави (\$14 млрд) і місцевих громад (\$1,7 млрд).

За розрахунками та експертними висновками Центру економічних стратегій, втрати тільки в Донецькій і Луганській областях становлять 375 млрд гривень, і це без урахування вартості активів, які наразі перебувають на окупованих територіях.

Франція передасть Україні 22 вертольоти

До кінця 2021 Україна отримає 22 французьких вертольоти в рамках підписаного в 2018 році контракту з французькою компанією Airbus Helicopters SAS.

Всього в рамках контракту в Україну мають прибути 55 вертольотів французького виробництва. Зокрема, H125 для Державної прикордонної служби України, H145 для Національної поліції України та H225 для Державної служби України з надзвичайних ситуацій та Національної гвардії.

Зазначається, що дані вертольоти пристосовані до аеромедичної евакуації, рятувальних операцій, підтримання громадського порядку, антитерористичних і спецоперацій, підтримки охорони на державних кордонах та підтримки порядку на дорогах.

У МВС повідомили, що в системі відомства вже працюють 17 французьких вертольотів.

У МВС зазначили, що в рамках підписаного раніше контракту, українські авіатори також проходять навчання на базах тренінг-центрів у Франції і Німеччині, а також на фондах авіаційних підрозділів в Україні.

Україна евакуювала з Афганістану понад 650 людей

З моменту захоплення влади в Афганістані «Талібаном» Київ вивіз звідти 650 українців, іноземних громадян, правозахисників та осіб, що потребують захисту.

Евакуація відбулась на шести літаках. Окрім українських громадян та членів їхніх сімей з Афганістану, були евакуйовані також іноземні журналісти, міжнародні правозахисники та люди, яким загрожувала небезпека.

Україна евакуювала всіх своїх громадян, які виявили таке бажання та вийшли на контакт з МЗС.

Перша евакуація українців відбулась наступного ж дня після захоплення влади талібами – 16 серпня. Тоді український літак забрав 80 людей. Українців на борту було лише 8.

22 серпня евакуювали 83 людини, з яких – 31 українець.

Увечері 23 серпня евакуювали 98 осіб, з яких 79 – українці та їхні родини.

65 афганців, яких евакуювала Україна, попросили статусу біженця. Загалом же протягом останніх двох тижнів з Афганістану Вашингтоном та його союзниками було евакуйовано понад 114 тисяч осіб.

Суд над Януковичем знову перенесли

Печерський районний суд Києва відклав розгляд клопотання про обрання запобіжного заходу Віктору Януковичу на 16 вересня.

19 серпня Печерський суд продовжив розгляд клопотання про обрання запобіжного заходу Віктору Януковичу, підозрюваному в організації насильницьких злочинів 18-20 лютого 2014.

Після трьох зірваних засідань (9, 12 і 17 серпня в засідання не з'явилися захисники Януковича) в справу вступила нова (в цьому провадженні) адвокат об'єднання «Авер Лекс» Андріана Фозекош. Засідання з перервами тривало 6 годин, після чого подальший розгляд відклали майже на місяць до 16 вересня 2021 року», повідомляє Адвокатська дорадча група у Фейсбук.

У 2015 році Верховна Рада позбавила Януковича звання президента. У 2019-у Оболонський районний суд міста Києва засудив його до 13 років ув'язнення. Суд визнав Януковича винуватим у державній зраді та пособництві у плануванні, підготовці, розв'язуванні та веденні агресивної війни.

УКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ В ГОЛДЕН ГЕЙТ ПАРКУ м. САН-ФРАНЦИСКО

Мирослав Грех

В неділю 22 серпня 2021 року в Голден Гейт парку м. Сан-Франциско відбувся святковий концерт по відзначенню 30-річчя Незалежності України за участі української діаспори під назвою «Український день». Ведучою концерту, вже по традиції, була співачка Марія Черепенко. Присутні слухачі, багато з яких були у вишиванках і з синьо-жовтими прапорцями активно вітали її, коли вона оголосила про початок концерту і слово для привітання надала священнослужителям українських церков, які закликали помолитися за долю України. Потім оркестр парку заграє гімн України і гімн США, і всі присутні вшанували це вставанням. Після цього почався великий концерт, який тривав біля 2 годин і дуже сподобався присутнім. Ось саме перелік концертних номерів і їх виконавців:

- танцювальний колектив «Золоті маки» виконав декілька танцювальних етюдів на українську тематику;
- зворушливим було виконання українських мелодій тріо бандуристок під керівництвом Ольги Герасименко;
- Леся Забашта заспівала пісню Платона Майбороди на слова Андрія Малишка «Ми підем де трави похилі»;
- запальним танком здивував присутніх дитячий танцювальний ансамбль;
- чудово і професійно виконала свою арію співачка оперного театру Сан-Франциско пані Світлана Нікітенко;
- після цього із 30-ти річчям Незалежності всіх присутніх привітала представниця Генерального консульства України в Сан-Франциско пані Анна Зінченко;

лежності всіх присутніх привітала представниця Генерального консульства України в Сан-Франциско пані Анна Зінченко;

- симфонічний оркестр парку потішив публіку виконанням мелодії «Моя країна»;

- мецо-сопрано співачки Марії Черепенко (вона ж ведуча концерту), яка виконала пісню на слова Д. Луценка, музику І. Шамо «Кіеве мій», перенесло нас в далекий Київ;

- Хор із Сакраменто «Коляда» під керівництвом п. Андрія Криштафовича заспівав пісню «Україна буде жити у віках»;

- гучними аплодисментами відзначили присутні виконання оперних арій і українських пісень відомою співачкою Іванною Таратулою-Філіпенко;

- нікого не залишила байдужим запальна музика ансамблю «Бурима», пісню «Червона рута» разом з ним співали всі присутні;

- співачка Аничка виконала пісню «Україно моя», а потім діти разом з нею заспівали пісню про українську мову;

- два танцювальні ансамблі «Золоті маки» і «Веселка» викликали шквал емоцій, коли станцювали український танок «Гопак»;

- на закінчення хор «Коляда» разом з присутніми виконав гімн України;

- Марія Черепенко подякувала всім учасникам концерту, оркестрові за чудові виступи, а всім присутнім за увагу.

На цьому концерт закінчився, але присутні ще довго не хотіли розходитись, бажаючи відтягнути час розставання з українським мистецтвом.

[Шлях з минулого в сьогодення і в майбутнє] початок на стор.1

дую вам це зробити – не пожалкуєте!
В сьогоднішній статті я не буду переповідати дослівно весь зміст цього форуму, та це і не потрібно, ви все самі побачите і почуєте при перегляді. Я постараюсь просто вичленити стержневі, суттєві думки, погляди, переконання наших героїв, їхні суб'єктивні судження, які часто тягнуть до пояснення об'єктивної реальності.

Характер круглого столу був у вигляді запитань, які підготувала Наталя Аньон і відповідей на них учасників відео-зустрічі.

І так, до суті справи:

Наталя: Що для вас особисто означає відновлення 30-річчя Незалежності України? В чому на вашу думку є унікальність українського народу і його тепер 30-літньої держави?

Вл. Борис: За 30 останніх років в світі відбулися колосальні зміни. Незалежність України була чинником до розвалу Радянського Союзу, що стало завершенням історії 20-го століття. Все що сталося в Україні за цей час є знаменним. Зараз стоїть завдання усвідомити цю незалежність, отримання державності, і ставитись цього відповідально. Воля не означає всюдозволеності, вона передбачає певну дисципліну і відповідальність. Українці радіють здобуткам, змінам в свідомості, але є болісні моменти, за останні 30 років ми зменшилися на 15 мільйонів, українці виїжджають за кордон в пошуках праці. В країні ще слабкі демократичні традиції і інституції. Очевидно, що цих 30 років ще недостатньо, щоб бути дійсно вільними з великою відповідальністю.

М. Маринович: Мої емоції можна описати словами з поезії Олександра Олеся: «з журбою радість обнялася». Радість, тому що незважаючи на всі наші втрати і недолі ми таки отримали незалежність. Цього радіють всі наші святі і мої побратими, які дивляться на нас із небес. А журба – бо в душах багатьох, їх головах ще залишилися

Фундація «Ангелик»

«Ангелик» займається збіркою грошей для дітей, чий батьки віддали своє життя за Україну у війні на Донбасі.

Вже три роки поспіль на Різдвяні свята, «Ангелик» шле \$50 на дитину для тих родин де на війні на Донбасі загинув батько або матір.

У 2020 році з Вашою участю було зібрано: \$39,385 (еквівалент в гривнях: UAH 1,102,780) для 722 дітей.

Серед них Стипендія для Українського Католицького Університету \$3,300.00 на стипендію однієї дитини.

Це більше ніж вдвічі в порівнянні з 2019 роком, коли було зібрано \$15,337.

anhelyk.us

рудименти колишнього рабства. Мені здавалось, що в часи світового прискорення ми пройдемо нашу «пустелю» не за біблійних 40 років, а скоріше, скажімо за 20, а пройшло вже 30 років і цього не сталося.

Наталя: Наведу цитату з книги Оксани Забужко про те, що коли народ після великих потрясінь і знущань, після таборів, вийшовши на волю, першим ділом береться за друкування книжок, то цей народ великої культури.

Дозвольте поставити запитання: Яку оцінку від 1 до 10 ви даєте українській державі за останні 30 років, і які на вашу думку 2 найвідчутніші досягнення і 2 найбільші поразки?

О. Доній: Я ще з дитинства визначився, що мета мого життя – боротися за незалежність України, тому мені, як кожному патріоту, приємна сама наявність Української держави. Ще в 9 класі я підготував мою матусю, що у нас будуть обшуки і мене посадять до тюрми. Так і сталося. В 1988 році мене виганяли з університету за так званий «український буржуазний націоналізм», в1990 були обшуки, а в 1991 мене посадили в луг'янівську тюрму. Незалежність не впала нам

з неба, вона була досягнута в результаті запеклої довготривалої боротьби. На історичній мапі Європи є народи, які мали свою ідентичність, свою культуру, але не зберегли своєї державності. Наприклад, бургунці або венеційці. Українці, навпаки, в несприятливих умовах зуміли вибороти незалежність, і це є наша унікальність. Що є негативним. Всі ми сподівалися на швидкий прогрес. Відставання України тоді від країн центрально Європи було десь 1 рік, а зараз цей розрив збільшився до десятків років. Тому що суспільство, а головне, еліти, і навіть опозиціонери не були готові до зміни системи. Була потрібна зміна комуністичної номенклатури на демократичну, і тоді може був би шанс. Але це технологічні речі, і їх недостатньо. Наприклад, заміни одних президентів або депутатів на інших. Проблема тут набагато глибша, світоглядна, вона, як і наші достоїнства, криється в нас самих, в нашій єдності. І тут потрібна світоглядна реформація, потрібен аналіз спонукань, настроїв, вчинків і дій. Прагнення українських патріотів зводились до однієї мети – держава понад усе. Але держава не може бути самоціллю, вона є інструмент, засіб

для розвою. для створення умов щастя кожного. Цього в національній ідеї прописано не було.

Наталя: Не з усім погоджуюсь. На мою думку, чим менше втручається уряд в індивідуальне життя людей, тим краще. Це показує приклад Америки. Держава повинна створити умови для щасливого життя, вона не може прописати кожному щастя. Такою умовою, на мою думку, є зміна еліт в Україні.

О. Доній: Хочу посперечатися. Так, держава не може прописати умови настання щастя, а мислителі можуть, повинні це робити. Я на основі аналізу виписав 25 сходинок суспільного щастя, і при нагоді, якщо був би час, міг би їх розкрити. Трудову еміграцію можна пояснити тим, що люди не відчувають себе комфортно в цій країні, не бачать перспектив. Аплудувати тому, що у нас змінюються президенти, а люди виїжджають за кордон я не можу. Колись, та і зараз також, люди йдуть у владу не для того, щоб провести якісь реформи, щось покращити, а для того, щоб збагатитися. Влада

БАГАТОКУЛЬТУРНИЙ ДИТЯЧИЙ ФЕСТИВАЛЬ У КУПЕРТІНО

Ірина Кульчицька

Однією із родзинок Кремнієвої Долини являється її багатогранне та мультикультурне населення, котре майже гармонійно переплітається в усіх сферах життя. На території трішки меншій за Львів (121 квадратних кілометрів) вживається більше 3 мільйонів людей із різних куточків світу.

Однією зі сфер культурної співпраці є різноманітні етнічні заходи. Українці Північної Каліфорнії беруть активну участь в таких заходах з метою пропагування української культури та національних інтересів.

14 серпня 2021 року українці взяли участь у міжнародному дитячому фестивалі Kids Fun Festival в Cupertino, CA. Як один з найбільших дитячих фестивалів у Кремнієвій Долині, Kids Fun Festival збирає понад 30 000 членів спільноти з усієї території затоки Сан Франциско. Це щорічне святкування є присвячене дітям різного віку та етнічного походження і включає веселі ігри, виставки та міжнародні делікатеси.

На клич Олега Керницького у Фейсбук про допомогу у представленні України на святі відгукнулась Ірина Кульчицька з родиною (Миколою Зеленьком і донечками Габрієллою та Ізабеллою) та Євген Янковський, які за лічені дні приготували феєричний намет із елементами етнічної та культурної спадщини України, традиційним одягом та народною музикою.

Мов у запальному танці, волонтери вміло переплітались та ділилися обов'язками, заохочуючи сотні відвідувачів дізнаватися більше про Україну. Спостерігаючи за їхньою жвавою роботою, здавалося, що ці люди працюють разом десятиліттями, але насправді вони зустрілися чи не вперше біля намету.

Євген Янковський та Олег Керницький жваво ознайомлювали людей з географічним положенням України, елементами історії та її видатними місцями. Оскільки чисель-

на кількість відвідувачів були вихідцями із Тайваню, вони вміло тлумачили специфіку історичних відносин між Росією та Україною наводячи паралелі на прикладі Китаю та

Тайваню. Кожен із них також подбав про колоритні костюми-експонати, сувеніри, листівки та різноманітні аксесуари.

Ірина Кульчицька з сім'єю енергійно закликали гостей з дітьми майструвати попередньо заготовлені дитячі забавки з паперу. Особливою популярністю користувалися синьо-жовті паперові віяли, які майоріли яскраво по всій території парку виконуючи подвійну функцію: рятувати гостей від серпневої спеки та пропагувати українську символіку. Справжньою родзинкою намету стала власноруч зроблена ними фотозона у вигляді старенької української хатини під солом'яним дахом, плетеним тином та соняшниками. Сотні відвідувачів фотографувалися на пам'ять в українських віночках та солом'яних капелюхах.

Біля намету дружно вивчали слова «привіт, дякую та до побачення» та підтанцювали під жваву музику. Було приємно чути від відвідувачів, що Україна гідно показала себе на Олімпіаді у Токіо, що у когось – найкращий друг з України, а у інших – керівник відділу, і т.д. Підтримати співвітчизників на фестивалі також завітали Валентина Богданова, Борис Сенік, Дмитро Савицький, Оксана Так та багато інших.

І хоча шалений успіх свята чи навіть кількість відвідувачів ніхто не міг передбачити через побоювання Ковід-19, висновок один: такі заходи є надзвичайно важливими для популяризації української культури в Кремнієвій Долині на побутовому рівні, що є не менш важливим від великих дипломатичних місій. На додаток, такі свята також є важливою складовою гуртування та зближення української спільноти навколо спільних цілей, адже сила синьо-жовтих сердець – в єдності.

ДОМАШНІ РЕЦЕПТИ

ІНГРЕДІЄНТИ

Для тіста:
500 г борошна
25 г живих дріжджів
125 мл молока
125 мл води
1 яйце й 1 жовток
1 ч. л. солі
1 ст. л. цукру
3 ст. л. соняшникової олії

Для грибно́ї начинки:
400 г печериць
1 ріпчаста цибуля
2-3 ст. л. соняшникової олії
200 мл вершків 20-30% жирності
40-50 г твердого сиру
сіль і перець до смаку

1. Підготуйте всі інгредієнти для приготування пампушок із грибною мачанкою.
2. Приготуйте дріжджове тісто. Візьміть 125 мл теплого молока, додайте до нього 25 г живих дріжджів і 1 ст. л. цукру. У 500 г борошна

ПАМПУШКИ З ГРИБНОЮ НАЧИНКОЮ

підмішайте 1 ч. л. солі, додайте одне яйце, 3 ст. л. соняшникової олії, дріжджову суміш і 125 мл води. Замісіть м'яке тісто. Візьміть миску, змастіть соняшниковою олією, викладіть тісто, сформоване у кулю, та

залиште на 40 хвилин.
3. Обімініть тісто, сформуйте невеликі кульки. Деко змастіть невеликою кількістю соняшникової олії, викладіть майбутні пампушки на невеликій відстані одна від одної.

Залиште їх на 20 хвилин, щоб вони піднялися. Збийте 1 жовток виделкою та змастіть пампушки. Поставте випікатися на 20-25 хвилин при температурі 180°C (350°F).
4. Тим часом переходьте до приготування грибно́ї мачанки. Візьміть 1 ріпчасту цибулю та дрібно наріжте. Пательню розігрійте з 2-3 ст. л. соняшникової олії. Надішліть цибулю смажитися до золотавого кольору. Візьміть 400 г печериць, дрібно поріжте та відправте до цибулі. Зачекайте, поки зайва волога випарується, і печериці трохи підсмажаться.
5. Влийте 200 мл вершків і тушуйте ще 3 хвилини. Додайте сіль і перець до смаку. Натріть 40-50 г твердого сиру та додайте у вершково-грибну суміш. Помішуйте, поки сир не розплавиться. Подавайте пампушки з грибною мачанкою.

<https://klopotenko.com/uk/ne-tilky-z-chasnykom-retsept-pampushok-iz-hrybnoyu-machankoyu/>

[Шлях з минулого в сьогодення і в майбутнє]
початок на стор. 1

асоціюється з заможністю, багатством. Це стосується влади на всіх рівнях. Це світоглядна, етична проблема. Я підкреслюю весь час – етика важливіша за політику.
В. Парасюк: Я молода людина, Радянського Союзу не пам'ятаю, але пам'ятаю бідкування на початках. І коли порівнювати 90-ті з 2000-ними і сьогоденням – то видно прогрес. Є таке відчуття, що ми десь просіли, але коли робимо 5 кроків вперед і 4 назад, і потім знову 5 вперед, то, все-таки, ми рухаємось в правильному напрямку. Сьогодні ми говоримо про 30-річчя відновлення незалежності, і сьогодні я відчуваю себе вільною людиною. Коли люди в світі борються за прості базові речі виживання а, ти в своїй країні живеш вільною людиною, можеш вільно висловлюватись, можеш стати ким-завгодно, піти в політику, то це звичайно досягнення, поступ. Тим більше, зараз в цьому розвитку допомагає інтернет, соціальні мережі. Звичайно, що є внутрішні проблеми, прорахунки, але я переконаний, що ми це все переможемо. Жити в законній державі відповідало і складно, люди, часом, від цих складнощів тікають. Але розвинуті країни теж це проходили, і ми пройдемо. Після революції Майдану ми пройшли еволюційний розвиток. На виборах ми просто взяли ручку, відмітили кого потрібно, і змінили цілий політичний клас. Деякі політичні прізвища просто канули в небуття, появились нові, молоді. І це є справжня демократія, це досягнення. Одним з таких досягнень є боротьба з корупцією. Звичайно, такої, як би нам хотілося немає, але поступки є – електронні декларації, створення Антикорупційного суду, можливість притягнути депутата до відповідальності – все це звужує поле безкарності. Корупціонер боїться, що в його двері постукають і спитають. Потрібно це все наповнювати не тільки статтями закону, але і якісними людьми. Тут на перший план виходить освіта, самовиховання, щоб ми могли семи-мильними кроками рухатись до якихось певних ідеалів. В мене змішані відчуття, але більше позитивних.

Наталія: В мене питання до п. М. Мариновича. Коли Ви зрозуміли той момент, що вся мотивація Вашого життя – боротьба за Україну? І порадьте нам як побороти страх перед можливими гоніннями і випробуваннями?

М. Маринович: Я би так пафосно не говорив про моє життя. Були моменти сумнівів, були моменти страху. Все це я пережив. Я не довіряю людям які говорять – я не маю страху, бо це природне почуття, як і природним є можливість подолати цей страх. Після закінчення університету КГБ три роки

мордувало мене схиляючи до співпраці. Я завжди якось ухилявся від цього. Врешті, одного разу розлючений офіцер КГБ сказав: «Імейте ввіду – хто не с нами – тот против нас.» І я рішуче відповів: «Добре. Я буду проти вас.» В цей момент в мені народився дисидент. Це був розкішний момент, і це був якраз момент подолання страху. Я відчув себе вільним. Я не знаю, як можна змоделювати це подолання страху, тут кожна людина вирішує сама для себе. Але саме цей момент є прекрасним.

Наталія: Дякую за чудову відповідь. Тепер я звертаюсь до В. Парасюка. В певний момент на Євромайдані наступила якась розгубленість, нерозуміння що робити далі. І тут Ви входите на сцену і кажете: «Я тут із своїм татом, і якщо завтра Янукович не піде, то ми починаємо штурм». І Янукович на наступний день втік. Скажіть – це був експромт, чи ви готовились до цього?

В. Парасюк: Дивіться, зовсім недавно я зв'язався з одним видавництвом, і можливо цього року чи на наступний вийде книжка про ці всі події. Ніякого ореолу героїзму в цьому немає. Щоб зрозуміти їх, треба звернутись до історії мого життя. А я ніколи політикою не займався, але гостро відчував будь-яку несправедливість і був дуже активний. Вся моя рідня за останні 100 років зазнавала різних репресій з боку радянського режиму, але попри все намагалась зберегти свою національність і віру, і передати це наступним поколінням. І коли настав час Майдану я зібрав своїх друзів і сказав, що пора їхати і вступати в боротьбу. Шляху назад в мене не було: або перемога або майбутні репресії. Тому і виникла так спонтанно та ситуація про яку ви згадували. Звичайно, це був експромт. Тому що, бачачи ріки крові, страждання, на поверхню виходять емоції. Нас до сцени тоді йшла група захисників, десь біля 15 чоловік. І якщо б не я, то хтось інший точно сказав би ці слова. На наступний день я через ТВ став відомим, але я не роблю з себе якогось героя, це роблять журналісти. Я намагаюсь жити чесно і скромно.

Наталія: Хто приклад найбільшого героя всіх українців і всіх часів за останні 30 років, і чому?

О. Доній: В мене є концепція збільшення українського пантеону, я за те, щоб ми пам'ятали нашу історію, незважаючи, подобається нам цей персонаж чи ні. Наведу приклад особи до якої я ставлюсь критично, але допоміг українізувати. Це Махно. Декілька років поспіль я за допомогою мистецького об'єднання «Остання барикада» проводив фестивалі в Гуляй Полі. Були там тачанки, найкращі українські гурти з піснями, літератори, запуск

His Excellency Metropolitan Archbishop Borys Gudziak
President of Ukrainian Catholic University
invites you to join him in the

JOSYF SLIPYJ LEGACY SOCIETY
a dedicated and growing group of donors who
have included Ukrainian Catholic Education Foundation
in their wills or estate plans to support
Ukrainian Catholic University
in leading courageously, witnessing boldly, and impacting
profoundly many generations to come.

Visit www.ucef.org/legacy-gifts/
to meet some of our legacy donors and to learn more
about how you can support UCU's future.

Heartfelt thanks to our West Coast Friends of UCU for your continued support!

Please contact Yulia Komar, Donor Relations and
Planned Giving Manager at komar@ucef.org
for more information about how to make a legacy gift and
join the Josyf Slipyj Legacy Society

Ukrainian Catholic Education Foundation
2247 W. Chicago Ave., Chicago, IL 60602
www.ucef.org

[Finding Korolev]
початок на стор. 3

do things that had never been done before is not befitting of a cynical pessimist. The very act itself implies that there is hope for humanity, and the individual. When you go to the museum in Zhytomr and see hardware designed, built, and sent into space, it really drives home the point that there was enormous risk, as well as ambition and inspiration in what Korolev and his colleagues were doing. Don't tell me they were pessimists; they were motivated and inspired to expand humanity into the next dimension, and they did it. They were the ultimate optimists, and paragons of the word "hopeful."

While their personal talents and achievements are indeed legendary and admirable, it also brings to light

the kind of oppression that authoritarian governments visit upon even their most gifted citizens. The difference in the modern world is that people have instant access to information, communication, and collaboration with friends, family, and colleagues around the globe. In short, we don't have to put up with this anymore. Wherever governments limit the freedoms of their most capable, we see an obvious stagnation and decline. However imperfect, governments who offer more progressive and open, democratic societies clearly increase and develop new technologies that earn the envy and admiration of the world. Indeed, stories like those of Korolev remind us that freedom truly is precious, and an imperative for any society & country to rise up, take risks, and build an optimistic, realistic future.

\$500 donation to a charity of your choice for each home bought or sold with Oksana.

"Oksana was a pleasure to work with on my first house purchase, ensuring a worry-free and amiable process for all the parties involved. Resourceful and detail-oriented, she was quick to respond to any inquiries and provide all the updates necessary. Oksana wasn't shy to negotiate better terms for me as a buyer, which is extremely rare to come across in today's competitive market. Her knowledge and confidence in closing the deal got us through the escrow with no glitch. In a heartbeat, I would recommend her to anyone looking for realtor services

— Kat G.

"I wholeheartedly recommend Oksana. She helped me to close the deal on my first home in San Francisco. San Francisco real estate market is complex and inelastic. Oksana is very proficient, prompt and has all required skills to be successful. She guided me through the process, was accommodative of the situation and provided me all the necessary guidelines to get the deal right."

— Alexei B.

Oksana Melnyk

Realtor®

925.378.9777

oksana.melnyk@compass.com

DRE 01955526

All material presented herein is intended for informational purposes only. Information is compiled from sources deemed reliable but is subject to errors, omissions, changes in price, condition, sale, or withdrawal without notice. All measurements and square footages are approximate. Exact dimensions can be obtained by retaining the services of an architect or engineer. This is not intended to solicit property already listed. Nothing herein shall be construed as legal, accounting or other professional advice outside the realm of real estate brokerage. Compass is a licensed real estate broker. Equal Housing Opportunity.

COMPASS

With every account, we open a relationship.

There comes a time when you need your bank to be more than transactional. During this pandemic, you may have found yourself in a place of serious financial need and felt let down. That's the thing—you may not think it matters who you bank with, until it matters who you bank with.

Wouldn't it be great to have a bank that comes through when you need it most? Switch to Fremont Bank and get the financial support you deserve.

Visit us at the Newark branch
or give us a call at
(510) 943-1021

Visit us at the San Francisco branch
or give us a call at
(415) 489-4451

— The Fremont Bank Way. —

 Equal Housing Lender | Member FDIC | NMLS #478471 | DEP-1529-1120

**[Кіборг Євген Турчак]
початок на стор.1**

перші 30 років незалежності України?

- Я був малим, я не знаю, що це було, я не знаю як це повинно було бути, тож можна сказати, що те, що було, те і маємо (сміється). До 2000 року всім було начхати, всі заробляли гроші, ділили підприємства, обиралися до ВР, на пост Президента. Як я помітив, все почалося в 1998 році, тоді з'явилося розуміння куди ми прямуємо: на захід чи на схід, до Америки, чи Росії. До цього часу їм обом було начхати, куди рухається Україна. Саме в 1998 році з'явилася направленість в бік РФ, а потім й США почали вмикатися і в 2000 році розпочалася історія: “ви з нами чи з ними?”. Так ми і рухалися хаотично, то в одну сторону, то в іншу. Без історії, без своїх героїв.

- Як би ви оцінили цей період? Які були сподівання народу, на ваш погляд? Які сподівання справдилися, а які залишаються недосяжними?

- Ми взагалі нічого не досягли. Точніше чого не досягли – своїх героїв не досягли. Той самий Бандера: про нього взагалі ніхто не знав, чули про бандерівців – це “западенці”, а хто такий Бандера... може це взагалі не прізвище, а якась назва, що означає якихось дурників? І звісно, якщо своїх героїв не було, значить не існувало і своєї історії, бо вона була написана росіянами. Ми вивчали саме цю історію в школах. Простий приклад, зараз усі в Україні знають, що Харків це перша столиця, те що сказали росіяни, те ми й маємо.

- Тобто можна сказати, що більшість вже визначилася зі своїм ставленням до сходу та заходу?

- Ні, просто в березні 14 року розпочалася переоцінка цінностей.

- Як на вашу думку російсько-українська війна вплинула на формування самоідентичності українців? Чи не занадто це велика ціна, щоб українці стали розуміти хто вони?

- Ні, якщо ми подивимось на історію, то це дуже мало крові, щоб розпочати процес самоідентифікації саме на даний момент, можливо в майбутньому щось зміниться. За 7 років війни ми віддали мало, якщо подивитися на історію інших країн та націй.

- Тобто цю війну можна назвати відправною точкою?

- Лакмусовим папірцем. Я ось спеціально спілкуюся з хлопцями-військовослужбовцями, у яких мало інформації, як правило – це хлопці з села. Чому? Тому що їм мало нав'язують порядок денний, так як у них мало часу дивитися телевізор. У них є позиція, що сформована не медіа, а тим, що вони бачать навколо себе, спілкуючись один з одним. Я витрачаю дуже багато часу на подібні поїздки.

Я прошу бійців АТО зібрати 10-20 пацанів-військовослужбовців, тоді я розповідаю їм обстановку у Києві, а потім ми сідаємо випити і я слухаю їх: війна потребує грошей, ми воюємо, а Американці за це платять, вони допомагають і грошима, і ресурсами, і зовнішньою політикою – багато про таке говорять хлопці, хоча вони не експерти: “до 2014 року були російські гроші і вони любіювали інтереси Росії, а зараз у нас немає російських грошей, ну ми хочемо, щоб їх не було. Зараз у нас американські гроші і любіюються американські інтереси, а де ж наші гроші, що будуть любіювати наші інтереси? – це така середньостатистична вижимка з їх слів, не моїх. І це звичайні рядові хлопці, без аналітичного та критичного мислення, вони проговорюють ці елементарні речі, що лежать на поверхні, але ж так воно і є. Тож хотілося б самоідентифікуватися без іноземних грошей, щоб любію-

вати власні інтереси.

- Чи бачите ви зміни в українцях?

- Я не можу відповісти на це питання, бо для мене та мого оточення це одна відповідь, а для людини, що рано прокидається, їде на роботу, працює до вечора, а потім повернувшись додому вмикає телевізор – вона інша.

- А як саме у вашому оточенні?

- У нас розпочався формуватися націоналізм, це і добре, і погано. Нарешті у Києві з'явився націоналізм, саме український націоналізм і це добре. З іншої сторони, саме з побутової – це погано, бо, щоб бути націоналістом, необхідно відстоювати інтереси України у різних інституціях, а людина, що працює, на це часу не має, а отже, більшість націоналістів в Україні не працює. І тут постає питання, а де гроші брати? І тут розпочинають діяти різні структури, по типу Львовчкіна та політичних партій.

Усі політичні партії в Україні користуються послугами націоналістів. У деяких націоналістів (вони ж теж “подроблені” усі) інтереси співпадають із “замовником”, тоді ж вони за ці гроші роблять те, що самі хочуть, а у когось не співпадають. І те, і те трапляється у нашій країні, що дуже прикро.

Проте це не стосується націоналістів-інтелектуалів, це стосується націоналістів, що називають себе “вулицею”. Інтелектуалів цікавить зовсім інше та задачі у них поставлені зовсім інші. На жаль, таких зовсім небагато і більша частина з них вже похилого віку, їм не вистачає енергії.

- Яким повинен бути націоналіст?

- Для мене правильний націоналіст це лобіст українських інтересів – це все. Але лобіст у гарному сенсі цього слово – який не любить щось за гроші. Хоча, поки в Україні ще немає слова “лобізм”. Поки його не затвердять на законодавчому рівні, у нас є “решалово”.

На мою думку справжній націоналіст – інтелектуал, який любить інтереси України в Верховній раді, парламенті і не тільки в Україні. Наприклад, мовний закон: я особисто знаю людей в Угорщині, що любіюють там українську мову і це навіть не держслужбовці, це звичайні наші молоді націоналісти.

Вуличних націоналістів інколи видно, бо не завжди можливо пролобіювати якесь питання без мітинга. Як правило в Україні це так.

Справжні націоналісти працюють не на себе, а на інтереси країни, методами, які не паплюжать саму національну ідею.

А також церква – дуже важливий нюанс, тому що ті діячі церкви, яких я знаю, мабуть пощастило, це також націоналісти, що просувають ідеї церкви та ідеї здорового націоналізму, без радикальних дій. Церква дуже нам допомагає.

- Тобто можна сказати, що здоровий націоналізм зароджується зараз?

- Завжди є еволюція, ми поки на початковому етапі, бо мало живемо, це пройшло занадто мало часу, щоб ми, націоналісти та патріоти, встигли еволюціонувати у щось правильне, що захищає інтереси усіх.

- Чого ще повинні досягти українці?

- Створення політичної еліти, бо її не вистачало як раніше, так не вистачає і зараз. Саме державників, а не бізнесменів. Щоб гроші потрапляли не до кишені, а витрачалися на розвиток країни. Я спілкувався з багатьма психологами, і ми дійшли того, що зараз вже є нова політична еліта, що формується. Також ми спілкувалися на тему, що відбулося би, якби націоналісти, так звана “вулиця”, не “качали” нову владу: було б це добре чи погано? Вирішили, що погано, як по аналогії з дитиною: якщо дитина не відчувала стресу та не підготовлена до реального

INSURANCE

Igor and Iryna Slobodyany

Phone:
(415) 480-0990

СТРАХУВАННЯ

HOME | AUTO
RENTAL | RENTERS
BUSINESS | LIFE

**5301 Madison Ave. Suite 204,
Sacramento, CA 95841**

життя, то вона не має інстинкту самозбереження та не розуміє, як виходити з важких ситуацій. Влада так само має бути в тонусі, щоб вона навчалася виходити зі стресових ситуацій, таким чином ми будемо еволюціонувати та, рано чи пізно, вийдемо на рівень, коли всім буде комфортно співіснувати.

- Яку мету має перед собою Ветеранський рух?

- Ми використовуємо Ветеранський рух для того, щоб країна розвивалася. Насправді, це моє хоббі, я витрачаю по 4-5 годин кожного дня на це. Хворих воїнів, контужених – їх дуже багато, людей яким, на їх думку, втрачати нічого, знайдеться таких близько 150 тисяч.

Якщо зараз не займатися такими людьми, то ми не те що вперед не підемо, ми добряче відкотимося назад. І я зараз говорю не лише про психологію, я кажу про повний комплекс дій, частина яких навіть не прописана в законодавстві про ветеранів.

Я не працюю з владою, бо мені огидно на когось працювати. І це не тому, що я такої великої думки про себе, а тому, що будь-яка влада хоче мати кишенькових ветеранів, а я не хочу бути корисним ідіотом і не хочу, щоб хлопців використовували у своїх інтересах. Тому маємо необхідність любіювати наші інтереси інтелектуально. На сьогодні наш рух ветеранів, на жаль, займається не розвитком країни, а тим, щоб ці самі 150 тисяч людей, яким пообіцяла держава підтримку, але з тих чи інших причин не надає її, не потягли країну назад.

- Якої долі для ветеранів ви б хотіли у майбутній Україні?

- Ветерани нічим не відрізняються від звичайних громадян, необхідно зробити так, щоб вони були такими, як і всі інші. Для цього необхідно на-

вести “порядок в голові” та надати необхідне соціальне забезпечення – все. У всьому іншому вони – звичайні люди. Це все, що необхідно, аби зробити з ветерана повноцінного члена суспільства. Війна – це як робота на заводі, тільки ризики інші.

- Що для вас незалежна Україна?

- Мені з 6-ти років тато давав читати багато книжок, у всіх них було написано, що Росія – ворог і якимось так у мене це заклалося саме з дитинства. Я знав що “руський – ворог” і я буду з ним воювати.

Мені тоді було все одно на незалежність, я дорослішав, заробляв гроші, мав бізнес, так було до 2013 року. Коли розпочався Майдан, я був там двічі, у мене були склади, де великі компанії зберігали товари для логістики. На складах часто залишалося дуже багато товару, за 10 років просто величезна кількість речей. Я двічі брав фуру, грузив туди теплий одяг, запальнички та інше та відвозив ці речі на Майдан. У мене на Майдані не була запущена переоцінка цінностей.

А от коли розпочалася ситуація з Кримом я одразу згадав ті книжки, пішов у військомат і вже через тиждень мені подзвонили.

Згодом я зрозумів, що незалежність для мене – це коли ми – самостійна держава, коли нас не любіюють, ми розвиваємося, у нас грамотно побудована геополітика, відносини с сусідами.

- Що має відбутися, щоб ви зрозуміли, що Україна стала справжньому незалежною та успішною країною?

- Зараз я хочу, щоб мій син звідси поїхав, разом з тим, я не хочу цього хотіти. От коли я скажу, що краще хай він вступить тут у Могилянку, ніж, наприклад, у Бостоні на фінанси, от тоді я скажу: “Це воно! Це саме те, за що ми починали тоді воювати”.

Переїжджаєте?

Залишайтеся з Українською Кредитівкою!

Незалежно від того, куди вас приведе життєвий шлях, ми будемо раді, якщо ви оберете нас своєю основною фінансовою установою! Ось як ми можемо допомогти:

■ **Хочете купити автомобіль? Будинок? Комерційний транспортний засіб?**

Подайте заявку в Інтернеті на ukrainianfcu.org. Нема потреби відвідувати філію. Зараз ми можемо фінансувати нерухомість майже у всіх 50 штатах США.

■ **Доступ до ваших рахунків відкритий 24 години 7 днів на тиждень.**

Наші онлайн та мобільні банківські програми роблять основні операції легкими та зручними.

■ **Дзвоніть до нас за безплатним номером (877) 968-7828.**

Наш Національний кол-центр зв'яже вас з відділеннями UFCU від узбережжя до узбережжя, протягом дня 6 днів на тиждень.

■ **Бажаєте залишити нам текстове повідомлення?**

Наберіть номер (585) 310-0616 та відправте повідомлення, і ми зв'яжемо вас із працівником UFCU.

■ **Отримайте доступ до своїх грошей у відділенні або банкоматі поблизу вас.**

UFCU є частиною загальнодержавної мережі банкоматів і спільних відділень CO-OP, яка надає учасникам безоплатний доступ до своїх рахунків у понад 30 000 банкоматів та близько 5000 спільних відділень. Надішліть SMS на номер 91989 або зателефонуйте за номером (888) 748-3266 і введіть свій поштовий індекс, і ви знайдете найближчі банкомат та / або спільну філію.

■ **Оновіть свою адресу швидко та легко через Інтернет-банкінг.**

UKRAINIAN **УКРАЇНЬКА**
FEDERAL CREDIT UNION ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА

UKRAINIANFCU.ORG | 877-968-7828

ROCHESTER, NY | AMHERST, NY | BUFFALO, NY | CITRUS HEIGHTS, CA | FEDERAL WAY, WA | MATTHEWS, NC | PARMA, OH
PORTLAND, OR | RANCHO CORDOVA, CA | SYRACUSE, NY | VANCOUVER, WA | WEBSTER, NY | WESTWOOD, MA

[Віталій Портников: НОТАТКИ за липень] початок на стор. 1

ті часи. Бентежило багато що. І те, що ще за кілька місяців до проголошення незалежності більшість жителів Української РСР на референдумі підтримали «оновлений союз» Горбачова. І те, що більшість депутатів Верховної Ради, які проголосували за Акт незалежності, були комуністами, які боролися проти цієї незалежності десятиліттями або просто безпринципними пристосуваннями. Зараз прийнято пафосно говорити про те, що проголошення незалежності стало результатом багаторічної боротьби. Так, поза всяким сумнівом, ідея свободи завжди була сильною в українському суспільстві. Але чи користувалася вона тоді підтримкою більшості? Я бачив процеси, які відбувалися у той час у країнах Балтії. Там про відновлення незалежності заговорили задовго до серпневого путчу в Москві. На виборах до парламентів перемогли рухи, які виступали за суверенітет, а не комуністи, як у нас. Референдум про «оновлений союз» просто не проводили. Так, звичайно, балтійські країни були окуповані Радянським Союзом в 1940 році, а з українською державністю покінчили ще в 1920 році. Однак, це не скасовує того факту, що багато українців просто не дуже розуміли, що це таке – незалежність. Що більша частина людей – ось він, результат радянської пропаганди – вважали своєю Батьківщиною Радянський Союз, а не Україну. І вже через кілька тижнів після проголошення незалежності нова держава опинилася разом із Росією та іншими колишніми радянськими республіками у Співдружності незалежних держав. Це об'єднання у Москві вважали прототи-

пом для створення нової союзнаї держави. Для першого українського президента Леоніда Кравчука СНД було, навпаки, інструментом для розлучення. Але вже у 1994 році більшість українців проголосувала на виборах президента України за підтриманого російським керівництвом кандидата Леоніда Кучму. Почалося будівництво олігархічної України, яка намагалася одночасно зберегти близькі корпоративні відносини з Москвою і налагодити співпрацю із західними країнами – що викликало природне роздратування в Кремлі і недовіру в цивілізованому світі. Можна сказати, що до Майдану 2013-2014 років Україна так і залишалася з цивілізаційної точки зору не стільки новою державою, скільки перейменованою колишньою радянською республікою. І навіть перший Майдан 2004 року і національні пріоритети президента Віктора Ющенка якісно не змогли це змінити.

Але те, що у 2014 році, після втечі з країни проросійського президента Віктора Януковича, Україна перетворюється на справжню державу, зрозуміли не тільки у Києві, а й у Москві. Це призвело до російської агресії, анексії Криму та окупації частини Донбасу. У Росії вирішили піти за старим сценарієм, який вже був випробуваний у Молдові і Грузії: перетворення держави на країну-інваліда з постійно тліючим конфліктом уповільнює темпи європейської та євроатлантичної інтеграції і дезорієнтує суспільство. Не можна сказати, що у Москві повністю помилилися в своїх розрахунках. Україна чинила опір агресору і вплив Росії на українську політику і економіку зменшився у рази, Православній церкві України Вселенським патріархом була надана автокефалія і почав зменшуватися

вплив Російської православної церкви на вірян. Але вже у 2019 році обраний після Майдану президентом Петро Порошенко програв з розгромним рахунком тісно пов'язаному з олігархічними кланами телевізійному коміку Володимиру Зеленському. Україна перетворилася на арену для жадливого популістського експерименту – і саме у цьому стані і зустріла 30 річницю своєї незалежності.

Уже цей короткий нарис говорить не про те, як багато ми втратили, а саме про те, як багато чого ми досягли за ці десятиліття – якщо згадати про стартові позиції і мої відчуття 30-річної давності. Повірте, 24 серпня 1991 року не кожен був упевнений навіть у тому, що більшість українців підтримає Акт про незалежність на майбутньому референдумі. (А ми пішли на референдум і виграли, в той час як більша частина колишніх радянських республік, серед яких Росія і Білорусь, ніяких референдумів не проводила). Не було ясно, скільки часу взагалі проіснує наша нова держава і чи не буде вона поглинена Росією – а сьогодні Україна вже константа. Не було ясно, чи не стане Україна частиною російських інтеграційних проєктів, як Білорусь чи Казахстан. І дійсно, у останні місяці свого правління Леонід Кучма підписав угоду про Єдиний економічний простір з Росією, Білоруссю і Казахстаном, відкинуту після Майдану 2004 року. А у 2014 році Україна підписала угоду про асоціацію з Європейським Союзом, більшість громадян виступає тепер не тільки за європейську, а й за євроатлантичну інтеграцію. Зараз вже не можна розраховувати на перемогу на виборах під відверто проросійськими гаслами. Навіть свій попу-

лістський проєкт олігархи у 2019 році презентували як патріотичний. І Володимиру Зеленському, нескінченно далекому від ідеалів Майдану 2013-2014 років, все ж доводиться грати роль державника і запрошувати до Києва на святкування незалежності Вселенського патріарха. Протягом декількох десятиліть країну намагалися розділити за мовним принципом, а зараз розуміння того, що в Україні одна державна мова і вона має затверджуватися і в звичайному спілкуванні, і в культурі, і в функціонуванні інституцій, стало загальноприйнятим. Те, що дійсно зміцнилося за ці роки – так це українська ідентичність, без якої ніякої Української держави не буде, а буде одна назва.

Це, звичайно ж, не скасовує всіх наших проблем – проблем, з якими доводиться стикатися. Не скасовує конфлікту з Росією – він на роки, можливо, що і на десятиліття. Не скасовує того, що після неминучого краху популізму – коли б це не було – реформи потрібно буде відновлювати вже на нових стартових позиціях і перерва у змінах серйозно позначиться на темпах цих реформ. Й не скасовує тотальну корумпованість навіть не держави, а суспільства. Все це так і з усім цим доведеться не просто жити, а й боротися. І перемагати.

Просто важливо, щоб у цій боротьбі українці залишалися українцями.

КНИГИ

**«ПРОЕКТ “УКРАЇНА”.
ВОЛИНЬ 1939-1946
РОКІВ. ОКУПОВАНА, АЛЕ
НЕСКОРЕНА»**
**Лариса Бондарук,
Богдан Зек, Тетяна
Яцечко-Блаженко**

У книзі «Волинь 1939-1946 років. Окупована, але нескорена» висвітлюється один із найважчих періодів у житті Волинського краю. Автори описують ключові політичні баталії того часу, розкривають правду про драматичні сторінки минулого, ознайомлюють читача як із відомими фактами, так і з новими історичними

дослідженнями.

У видання ввійшли наукові дослідження на основі документів радянських спецслужб, розповіді про відомих у світі волинян, а також імена й біографії борців за незалежність, про яких мало знає широка читацька аудиторія. Матеріали доповнюють хронологія і документи, що дають можливість побачити цілісну картину волинського життя в 1939-1946 роках.

**«КРАЇНА
ЖІНОЧОГО РОДУ»**
**Упорядник
Вахтанг Кініані**

Видатні українки ХХ століття час-то лишаються непомітними. Про долю деяких героїнь цієї книжки хтось, можливо, почує вперше, однак їхню роль в українській історії не варто применшувати. Це лікарки, учительки, учасниці національно-визвольного руху, політв'язнені, журналістки, військовички, культурні діячки... Без них — сильних, активних, відданих — сторінки нашого роду були б зовсім інакшими.

У цій книжці зібрано інтерв'ю, свідчення, архівні документи й довідки про визначних жінок України — матеріали ресурсу «Історична правда». Серед них і унікальне інтерв'ю Квітки Цісик, і статті про докторку медицини Розалію Ліфшиць-Винниченко, підпільницю Ірину Тимочку — «Христю» й письменницю Олену Телігу, і розмова з Валентиною Шевченко, яка очолювала Президію Верховної Ради УРСР під час аварії на ЧАЕС.

Упорядником збірки є український журналіст, історик, головний редактор інтернет-видання «Істо-

рична правда», укладач книжки «Справа Василя Стуса» Вахтанг Кініані.

**«ВЕЛИКА ПРЕЗИДЕНТКА
МАЛЕНЬКОЇ КРАЇНИ.
ІСТОРІЯ ДАЛІ
ГРИБАУСКАЙТЕ»**
Беатріче Белявців

Якщо Марґарет Тетчер прославила як Залізна Леді, то Даля Грибаускайте — як Сталева Магнолія. Волелюбна, прямолінійна, справедлива, з блискавичною реакцією і впевненим голосом — такою запам'ятали литовську президентку.

Чому Даля Грибаускайте відмовилася пити шампанське з Обамою? Як вона протистояла енергетичному тиску Росії й не вітала Путіна з каденцією? Як «захистила» Німеччину й змогла переконати у зворот-

му Трампа?

Ця книжка — історія сильної лідерки, яка знає ціну собі та своїй державі, обстоює національну гідність і вибудовує власну діяльність на суспільних цінностях. Навіть коли залишається сама проти олігархів і корупціонерів, Кремля і Вашингтона, противників і вчорашніх соратників.

Дайва Ульбінайте — литовська журналістка й піарниця. У 1998–2008 роках працювала на каналі TV3. Отримала нагороду МВС Литви за просування демократії і найкращий телерепортаж «Жінка й демократія» (2001). У 2006–2008 роках — радниця міністра внутрішніх справ зі зв'язків зі ЗМІ та громадськістю. Із 2009-го — радниця президентки Далі Грибаускайте, а у 2012–2019 роках — головна радниця й керівниця пресслужби.

**[Шлях з минулого в сьогодення і в майбутнє]
початок на стор.1**

повітряних куль тощо. Мене критикували з двох боків. Росіяни – Яке ви маєте право брати нашого Махна, українізувати, і наші ура-патріоти – Для чого ти популяризуєш Махна, він же боровся з Директорією, з Скоропадським, підтримував комуняків. А ми своє робили. Наслідки – на парламентських виборах з 33-х районів Запорізької області найбільший відсоток за проукраїнські партії в Гуляйпільському районі. Ні, ми не робили маніпуляцій, українізуючи Махна, просто створювали певний історичний міф. Але зауважте, там вже не було місця російському міфу. Після нас відомий гурт з Дніпра пише пісню «Махновська», Едуард Драч пише пісню, покійний Петро Пахальчук пише вірш. Так треба працювати, поширювати наше бачення і нашу пропаганду. Тому я за розширення пантеону. Ми повинні зробити не тільки пантеон українських героїв, але історичний пантеон, де замиримо і Скоропадського, і Винниченка, і Грушевського, і Петлюру, бо зараз тренд такий, що «ліві» були погані, а «праві» були хороші. У нас різна історія, і все, що відбувалось на території України-це наша історія. Я за право землі. Не всі історичні персонажі, яких ми вшановуємо, чинили хороші речі, але це наші персонажі і ми повинні їх пам'ятати.

Вл. Борис: Всіх героїв всіх часів важко пам'ятати, але в нашому часі, скажімо 20-му столітті найбільше виділяється митрополит Андрей Шептицький, спадщина якого з часом тільки росте. Це лідер різного плану: передусім духовний, церковний, але він був національним лідером, лідером в культурі, в освіті, в мистецтві, в соціальній сфері. Він – це українська особистість, яка виходить поза межі України, це глобальна фігура, яка була замучена, задавлена радянським часом, і значення якої тільки тепер знається. За останні 30 років для мене є важливі такі постаті, як Євген Сверстюк і Мирослав Маринович. Я мав особливу честь доволі зблизка знати Євгена Сверстюка, а Мирослав Маринович

це такий мій спів-брат поруч якого я роками сидів в ректораті, і вчився в нього. Я їх ціную і не тільки за незламність, ідейність, тонкість мислення і філігранність текстів, але за їх зрівноваженість, це люди, які витримали різні випробування, і радянські, і випробування свободи. Мирославу Мариновичу пропонували різні виборні і державні посади, але він чітко знає яке його покликання, який його божий дар, і як його використовувати, і це надовшу перспективу. Такий був і Євген Сверстюк. Але я згідний з Олесем що звужувати рад героїв до декількох осіб не варто. Для прикладу особою на визнання є Омелян Ковч, священник, який загинув в німецькому концтаборі, який захищав євреїв, захищав поляків, але передусім захищав українців від усіх. Для мене особливі герої, які не вбивали. Багато хто стоїть на постаментах в Європі, тому що він панував, а щоб панувати – вбивав. Історія України і оцінка України буде не тільки хронологічна, вона буде оцінюватися з точки зору вічності. Для мене великі герої ті, що виходять поза межі нашого часу, чи нашого народу.

Наталя: Якою ви хотіли би побачити Україну через 20 років? Озвучте 2 чи 3 досягнення, які на вашу думку стали б ключовими.

М. Маринович: Я підтримую тих, хто говорить про духовне преображення українців. Хочу вірити, що через 20 років ми побачимо Україну, яка очиститься від шлаків минулого. І очищена вона зможе легко піти у своє майбутнє. Вірю, що через 20 років Україна знайде вирішення формули єдності в різноманітності. Вона вже протестувала її на Майданах. Це було надзвичайно важливо, для мене особливо, бачити, коли ми можемо бути різними, але боремось за одну мету. Ця формула не така легка, як здавалось б, має за собою багато складних обставин, і Україні треба знайти спосіб подолання, то що називав Владика, моральної генофілії, коли найменша суперечка перетворює українців на ворогів. Саме це не дає нам реалізувати цю формулу в звичному житті, а не на Майдані. Ще хочеться щоб Україна через 20 років вписала себе в модерний світ. Ми все-ще

десь живемо минулим, не можемо себе вписати в якісь сучасні моделі. Наприклад, нам потрібно вписати себе в систему міжнародної безпеки, ми поки-що прохачі – обережіть нас, охороніть нас. Ми повинні зрозуміти, що ми можемо принести для цієї системи безпеки. Це потребує інтелектуальних зусиль, для того, щоб зрозуміти, що модерний світ означає на українському прикладі.

Наталя: Ми продовжимо виводити на це питання, але я хочу додати: Що може диференціювати Україну на міжнародній арені?

В. Парасюк: Одного разу на Верховні Раді хотіли законодавчо закріпити одного власника, який виготовляє автомобілі – «ланоси». Я думаю, ви знаєте хто це. Частина депутатів повірила в мантру, що нам потрібно престижно розвивати автомобілебудування. Я їм пояснив – ми в цій галузі завжди будемо когось доганяти: Мерседес, БМВ, Тойоту, і ніколи не зможемо стати першими. Тоді давайте будемо розвивати те що нас зараз, або в найближчому часі зробить першими. Тому треба пропонувати те, за чим за нами будуть інші тягнутися, коли нас будуть доганяти Це в першу чергу, наші людські якості, наші знання, наше інтелектуальне мислення. І в цьому є, напевне, наш розвиток. Коли подивитись світову історію, то там є багато українців-винахідників, новаторів. Ми рухатимемось вперед з кожними нашими парламентськими, президентськими виборами. Ще я хочу бачити нашу Україну чистою, тому що зайшовши в наші ліси, дивлячись на наші річки, ми бачимо сміття. Там не понакидав Порошенко, Тимошенко чи Путін, це зробили наші люди. Люди, які не відчувають себе господарями. Маю надію, що з кожним роком це буде змінюватися в кращу сторону.

Наталя: Від мене маленький коментар. Ми маємо галузь в якій відчуваємо себе досконалыми і просунутими – це ІТ-технології. І про це знають у світі.

В. Парасюк: Про що я кажу – за нами тягнуться, з нами рахуються. Ми придумали перший автобус-позашляховик, в світі аналогів немає. В нас є авіація, аналогів якої теж немає в світі. Але коли за допомогою якихось політичних

моментів нас хочуть зупинити, то це треба відрізати, кидати і забувати.

Наталя: Ми хочемо щоб через 20 років Україна була членом НАТО і Євросоюзу. Це шлях незворотній і будемо надіятись, що через 20 років це все станеться.

В. Парасюк: Але я згодний зі словами пана Мирослава: треба, щоб не ми стукали, а до нас постукали, так, як стукають до Норвегії, а вона думає чи їй це потрібно.

Вл. Борис: Я хотів би, як казав Мирослав, щоб ці шлаки, чи шрами минулого загойилися. Я відчуваю, є ще великі травми транс-поколінні, які щойно тепер визнаються і потребують цілющого дотику, який ми можемо один одному пропонувати. А щодо майбутнього – я радію що і технології розвиваються, і комп'ютерна сфера і зокрема в УКУ, це є такий потужний чинник. Мое побажання для українців, що б ми були свідками антропології, щоб ми жили так, щоб нащадки казали – оце були люди, оце були людські стосунки. Зараз є антропологічна криза в світі – під знаком питання – ким є людина, і реконструкція цього творить багато проблем. Я хотів би щоб люди в Україні жили в здоровий спосіб, що віддзеркалює подобу до Бога. Ми живемо в час, коли люди не вірять у вічність, думають, що смерть – це кінець, прірва. Майже всі світові культури піднімалися, бо вони відчували, що людина є таїнством, вона свята, і ця святість є від Бога і йде до Бога. В моменти на майданах 2004, 2014 років ми переживали святість української людини, недоторканість. Залишилися позаду питання конституційні, економічні, а були питання гідності. Я бажаю, щоб ми поверталися до цього пошуку, до подвигу гідності, щоб ми були гідними, кожен і всі разом.

Наталя: Яку оцінку від 1 до 10 ви даєте президентам України? І які основні якості ви хотіли б побачити в наступних президентах? Ви можете відповісти і на попереднє питання.

О. Доній: Хочу вернутись до попереднього питання, бо ви зібрали тут людей, які ставлять етику вище політики. Хочу згадати Євгена Сверстюка, з яким я

ДЛЯ ДІТЕЙ

Олена Пчілка

Ходить гарбуз по
городу,
Питається свого роду:
– Ой, чи живі, чи
здорові
Всі родичі гарбузові?

Обізвалась жовта диня,
Гарбузова господиня:
– Іще живі, ще здорові
Всі родичі гарбузові!

Обізувались огірочки,
Гарбузові сини й дочки:
– Іще живі, ще здорові
Всі родичі гарбузові!

Обізвалась морквиця,
Гарбузова сестриця:
– Іще живі, ще здорові
Всі родичі гарбузові!

Обізувались буряки,
Гарбузові свояки:
– Іще живі, ще здорові
Всі родичі гарбузові!

Обізвалась бараболя,
А за нею і квасоля:
– Іще живі, ще здорові
Всі родичі гарбузові!

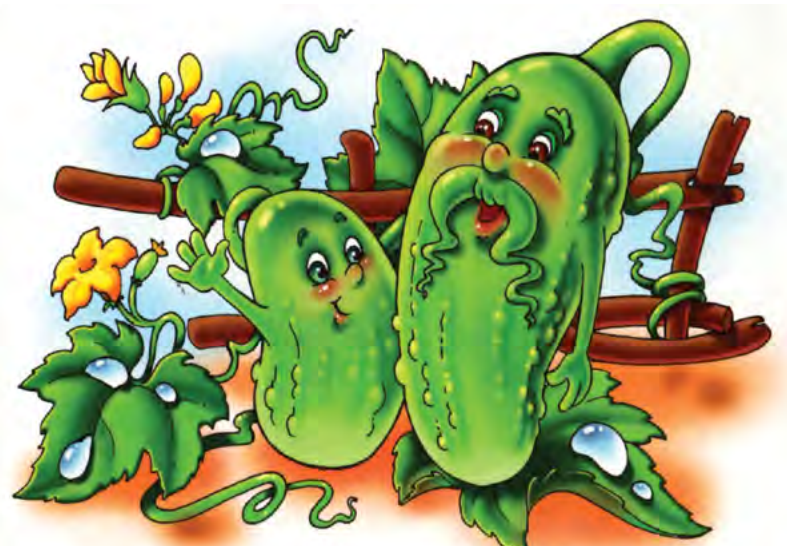
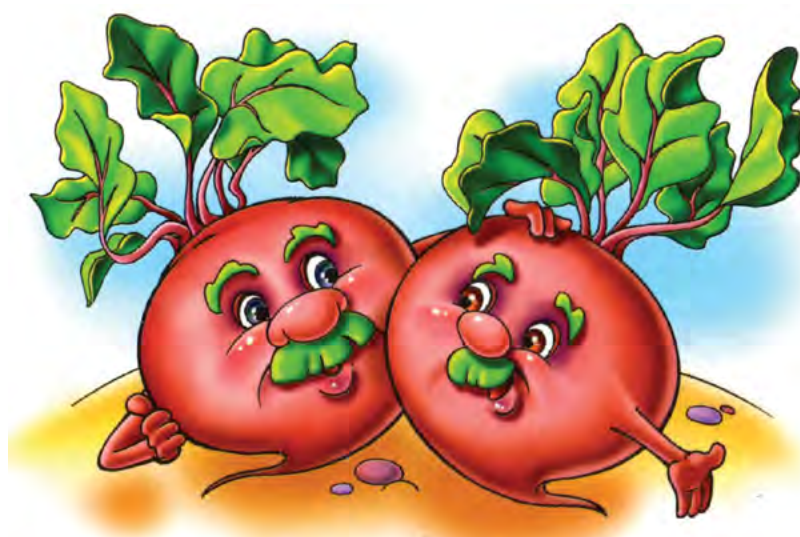
Обізувався старий біб:
– Я піддержав увесь
рід!
– Іще живі, ще здорові
Всі родичі гарбузові!

Інший варіант кінцівки

Обізувався старий біб:
– Я задержав увесь рід!
Ой ти, гарбуз, ти
перістий,
Із чим тебе будем їсти?

– Миска пшона, шматок
сала –
От до мене вся
приправа!

ГАРБУЗОВА РОДИНА

ДЛЯ ДОЗВІЛЛЯ

1		2		3		4		5		6
				7						
8						9				
				10	11					
12			13			14				
			15							
16	17					18		19		
			20							
21						22				
			23							
24						25			26	
			27							
28		29				30	31			
				32		33				
34						35				
				36						
37						38				

Великий період часу з визначними подіями, явищами або процесами в природі, суспільстві, науці, мистецтві і т. ін. 16. Кораловий острів кільцеподібної форми. 18. Слухове відчуття, що викликається механічними коливаннями. 20. Наклеп, обмова, поширювані з метою знеславити, зганьбити кого-, що-небудь. 21. Столиця Швейцарії. 22. Будівля для свійської худоби та птиці. 23. Стан організму, що виявляється у формі напруження або специфічних пристосувальних реакцій у відповідь на дію зовнішніх або внутрішніх факторів. 24. Державно-територіальна одиниця у складі деяких федеративних держав, яка користується тим або іншим ступенем самоврядування. 25. Спресована пудра різних відтінків, що використовується для декоративної косметики. 27. Виразка, ранка. 28. Зуб між різцями й передкореневими зубами в кожній половині верхньої та нижньої щелепи людини й ссавців. 30. Западаина або виступ у стіні. 32. Сильне збудження. 34. Тонкий струмінь води або якої-небудь рідини. 35. Кавказький вигнанець. 36. Служитель православної церкви, що допомагає священику під час богослужіння. 37. Скупчення краплин води, кристаликів льоду та їхньої суміші в атмосфері у вигляді суцільної маси світлого або темного кольору, що несе дощ, град, сніг. 38. Внутрішня опорна частина споруди, установки.

ЗА ВЕРТИКАЛЛЮ:

1. Музично-драматичний комедійний твір, здебільшого розважального характеру, у якому співи і танець поєднуються з розмовним діалогом. 2. На заході США — тваринницька ферма. 3. Споруда для переїзду або переходу через річку, залізницю, автомагістраль, яр і т. ін. 4. Давньоскандинавське і давньоірландське епічне сказання про легендарних героїв та історичних діячів, що має прозову форму з віршованими вставками. 5. Трава, що відростає на місці скошеної або після випасання худоби. 6. Поза в класичному балеті. 11. Дистанція сто метрів у спортивних змаганнях з бігу, плавання тощо. 13. Верства сільськогосподарських виробників, що ведуть індивідуальне господарство. 14. Одна з країн Центральної Азії. 17. Об'єднання кількох підприємств однієї галузі. 19. Союз, об'єднання. 24. Цех для промислової обробки шкіряної сировини. 26. Районний центр на півночі Київської області. 29. Києво-Печерська 31. Державна мова Ізраїлю, що становить значною мірою оновлену стародавню єврейську (гебрайську) мову. 32. Верховна 33. Африканський сірий папуга.

1. Оперета. 2. Раяно. 3. Міст. 4. Сара. 5. Селянство. 14. Казахстан. 17. Трест. 19. Кіно. 24. Шкірцех. 26. Іванків. 29. Лавра. 31. Іврит. 32. Рада. 33. Жако. 36. Дяк. 37. Хмара. 38. Остов.

ЗА ГОРИЗОНТАЛЛЮ:

1. Чоловіче ім'я єврейського походження, в перекладі з давньоєврейської мови означає «плідний». 4. Липкий пахучий сік, що виділяється хвойними і деякими іншими рослинами. 7. Ірландська республіканська армія. 8. Спільнота людей (плем'я, народність, нація), що історично склалася та має соціальну цілісність і оригінальний стереотип поведінки. 9. Місто, де розташований головний судовий орган ООН, до юрисдикції якого входять усі питання, що передаються йому державами, і всі питання, передбачені Статутом ООН і чинними договорами і конвенціями. 10. Чотирнадцята літера вірменської абетки. 12. ... Рамазотті (італійський співак). 14. Бойове шикування піхоти у формі чотирикутника. 15.

ЛЕГКИЙ РІВЕНЬ

	6		1		4	7	
	9		7	3	1	6	
		7	4				
	8			1			
3	1	5	6	4	7	9	8
			5			4	
				7	8		
	5	2		4	3	1	
	3	8			5	2	

СЕРЕДНІЙ РІВЕНЬ

5							
3	4				1	9	
6		8	7		2		
	6		9	3		4	
8							3
	9			5	4		7
			1		9	5	2
	8	6				3	9
							6

9	2	5	8	7	3	4	1	6
1	8	6	4	2	5	7	3	9
4	3	7	1	6	9	5	8	2
2	9	3	6	5	4	8	7	1
8	5	4	2	1	7	9	6	3
7	6	1	9	3	8	2	4	5
6	1	8	7	9	2	3	5	4
3	4	2	5	8	6	1	9	7
5	7	9	3	4	1	6	2	8
7	3	8	9	1	5	6	2	4
6	5	2	8	4	3	9	1	7
9	4	1	2	6	7	8	3	5
2	7	6	5	8	9	3	4	1
3	1	5	6	2	4	7	9	8
4	8	9	3	7	1	2	5	6
1	2	7	4	9	6	5	8	3
5	9	4	7	3	8	1	6	2
8	6	3	1	5	2	4	7	9

АВТО | ДІМ | ЖИТТЯ | ЗДОРОВ'Я | БІЗНЕС | COVERED CA

СТРАХУВАННЯ

IGOR & IRYNA SLOBODYANY INSURANCE AGENCY

(415) 480-0990 5301 Madison Ave Suite 204, Sacramento CA 95841

**[Шлях з минулого в сьогодніня і в майбутнє]
початок на стор.1**

дружив. Після вбивства Георгія Гонгадзе, який був нашим другом, ми, студенти, вийшли на акцію «Україна без Кучми», а колишні шестидесятники не вийшли. Тоді я написав таку ідустаттю в «Дзеркало тижня» яка називалась «Смерть шестидесятників». В цьому ж номері вийшла стаття Є. Сверстюка, де він мене розбивав, аргументував чому вони не вийшли. Після цього я йому подзвонив і ми подружилися. Він був грандіозна людина. В нас були абсолютно протилежні політичні позиції, але в нас не було жодних сумнівів в патріотизмі один одного, що ми бажаємо блага українській нації і працюємо на це благо, хоча в нас можуть бути різні позиції. Ви запросили на передачу людей до яких є довіра, щодо президентів, вибачте, в мене такої довіри нема. Тому я тут завершу відповідати на перше питання і підписуюсь під словами пана Мирослава про світоглядну реформацію. Я чекаю на неї, працюю в цій галузі. Кожен із нас людина слова, але і людина дії, і я не даремно повертаюсь до своєї концепції «25 сходинок суспільного щастя». Там фактично розписано все про що пан Мирослав сказав і багато іншого, тобто комплекс етичних норм, яких нам треба вчитися і втілювати в життя. І не просто для само покращення, а для спільного, національного. Не літаки, чи великі флагштоки, які нам звичайно приємні, але для мене важливо, щоб пенсіонерка не плакала, а студент мав можливість для само реалізації, щоб насолоджувались життям вчитель і санітарка, кожен українець. Не важливо, які там великі компанії в Данії чи Норвегії, важливо, що за рейтингом щастя це найкращі країни. Я хочу, щоб Україна стала щасливою країною, місцем щастя для українців, і ми всі повинні над цим працювати.

В. Парасюк: Коли мене питають який президент найкращий чи найгірший (Януковича не берем до уваги, я вважаю, що він взагалі не президент) то я говорю так, людина яка дійсно захоче навести порядок в нашій державі і зробити це, то це і буде найкращий президент. І поставити всі крапки над «і» в справах, що не доведені до кінця. Всі знають виконавців і замовників вбивства Гонгадзе. Вони спокійно живуть, беруть участь у форумах проплачених олігархами. Кожен президент обіцяє з цим розібратись, але не доводить справу до кінця. Кожен президент, що приходить до влади обіцяє боротися з несправедливістю, бідністю, корупцією, олігархічною системою, а потім лягає під неї, тому напевне, що він ставить свої інтереси, інтереси його політичної сили над інтересами суспільства. Тому коли тут вмирають люди і за це не відповідають сповна, то це знеохоче що-небудь робити. Але я кожен раз вірю, що наступний президент буде кращий за попереднього і наведе порядок.

Наталя: Що ви очікуєте, і що ви хотіли б від української діаспори на наступні 20 років?

М. Маринович: Спочатку відповім на запитання щодо президентів, але не для того, щоб розставляти їм бали, я пробував це робити, але потім зрозумів, що в кожному з них є щось позитивне, щось негативне. Мені важливо навіть не те, що кожному я можу дорікнути щось, але я скажу, що я тішуся коли бачу на інавгурації нового президента попередніх президентів, які стоять десь в якомусь гурті. Це для мене завічує якусь зрілість українського суспільства. Жоден президент не

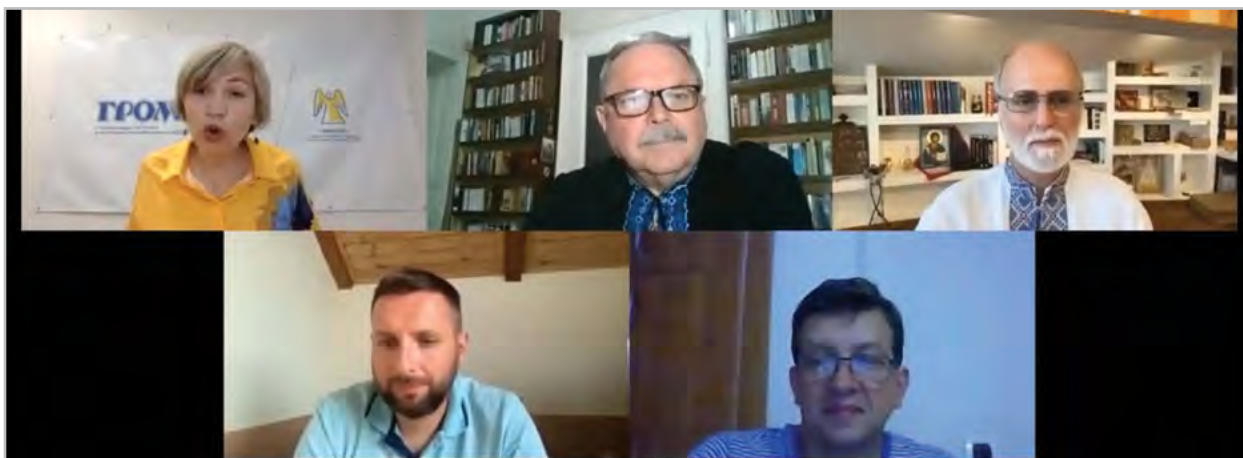
був досконалим, жоден президент ніколи не буде досконалим, і не показуюмо пальцем на президентів, бо нагорі збирається той бруд, що є внизу. З кожним роком я переконуюся в тому, що відповідальність народу за свої еліти є великою. Тому розставляючи якісь оцінки президентам, я паралельно розставляв би оцінки народу, як вони зростають чи залишаються на попередньому рівні. Завершуючи цю тему я хочу сказати так, оцінюючи Януковича я хотів йому поставити

допомогти, щось для нас зробити. Наскільки населення України вимагатиме від уряду подолання інституційної корупції?

О. Доній: Населення не вимагатиме подолання корупції. Населення вимагатиме подолання корупції цим урядом, для того, щоб його змінити і поставити свій уряд, крихти від корупції якого перепадатимуть цьому населенню. Завдання регіонів, тих чи інших груп, політичних угруповань – поставити власну

все решта ми, повірте, вирішимо, це тільки питання часу, який у нас є, і все в нас вдасться. Всім гарного святкування! Гордіться тим, що ви українці!

О. Доній: Всі ми один одного вітаємо з Незалежністю. Дякую за ефір, Приємно було бачити шановних колег. Але я переніс би це свято. Це інша філософія, я про це кажу роками, я відзначав би День Незалежності 1-го грудня. Як людина яка виходила 19, 20, 21 серпня 1991 року і бачив як мало нас було

О. Але згадаймо історію – саме він спричинив два українські Майдани, і коли я відчуваю якусь потребу духовного піднесення, духовного струсу то вже почав жартувати: може би Росія організувала створення незалежного уряду на Донеччині на чолі з Януковичем, з тим що би знов спричинити якийсь протест в Україні, і що б ми знову відчували якусь енергію творення.

Стосовно діаспори, то я маю таку думку, що українці проходять таку саму школу що і китайці. Українці в діаспорі проходять надзвичайно важливий вишкіл в різних сферах управлінських технологій, якихось професіональних ділянок. Вірю що колись настане той день, коли преображена Україна потребуватиме цих кадрів, і ці кадри захочуть повернутися і влитися в творення України. Час від часу попередні президенти робили такі заклики, але люди, що приїхали з часом зрозуміли, що Україна їх не потребує. Думаю, що колись це зміниться і я кажу – так, має рацію владика Борис, коли говорить про еміграцію українців з сумом, але Бог уміє обертати зло на добро людям. Як казала моя бабця – нема зла щоб на добре не вийшло.

Вл. Борис: Ще ніколи світ не був таким українським як зараз, ще ніколи УГКЦ, до якої я входжу, не була такою глобальною. Сьогодні є більше епарій поза Україною, ніж в Україні. Чи зуміємо ми використати цю глобальну мережу? Час показує, що ми можемо спілкуватися з різних куточків світу. Отже ми можемо бути разом, і ми знайомимось в новий спосіб. Я маю надію, що це буде використано позитивно. Можу засвідчити УКУ є плодом глобального проєктів 30-тиліття Незалежності, який торкається церковного, духовного, суспільного, мистецького навіть і політичного життя. Університет процвітає саме і тому, що діаспора стоїть за ним. Діаспора стоїть за ним, тому що він не зловживав її довірою. Нам треба плекати ту довіру яка стає фундаментом для спілкування і взаємного жертвенного служіння. Тому такі форуми, які ви організовуєте є важливі.

Наталя: А зараз запитання від Роми Гайди.

Рома Гайда: Я також задоволена всіма досягненнями України за 30 років, але мене турбує постійне наполягання, що хтось нам має

владу, яка буде допомагати їм в корупції. І це реальна катастрофа. У нас притаманний штамп, що влада антинародна, і завжди опозиція на кожного президента і уряд каже, що це антинародний режим, а я наважусь сказати, що в нас страшенна народна влада, плоть від плоті народу. Подивіться у нас навіть за походженням (крім Порошенка і Зеленського) всі президенти вихідці з народу, з сіл або маленьких містечок, зробили себе самі. Це люди абсолютно народного походження. Зараз поряд з ними в Верховній Раді появились «весільні генерали», ну повний зріз суспільства. У нас про корупцію говорять постійно про кожний уряд, але ж до влади йдуть з цією метою. В цьому залучені сотні тисяч українців. Це світоглядна катастрофа і може вирішуватися світоглядно. Я абсолютно певен, що нам необхідна світоглядна реформація. Спочатку мислителі, потім політичні сили, потім влада, яка буде показувати приклад. Без постановки питання, без осмислення ми цю нашу внутрішню хворобу не подолаємо.

Наталя: Ну тут я з Вами не погоджуюся. Народ України хоче подолати корупцію, і про це свідчать три українські Майдани. Але я не можу вступати в полеміку з Вами, тому що час круглого столу закінчується, і я надаю 2-3 хвилини кожному для заключного слова. Ваше побажання або звернення до українського народу. Будь ласка.

Вл. Борис: Я збираюся зараз відлетіти на святкування 30-ти річчя Незалежності України в Київ. Радію, що на ньому буде також Вселенський патріарх Варфоломій, і я хочу побажати всім в цей час трошки так призупинитися, Богу помолитися, подякувати за свободу, за різні благодаті, от таких 25 речей визначити в своєму досвіді за останні 30 років і сказати – Дякую. Бажаю всім зустрітись з друзями, підняти келих, когось обійняти, когось поблагословити, можливо провідати когось, хто не може вийти з дому і сказати їм дякую, що вони є, що ми є, що ми вільні. Нехай всіх Господь благословить! Спасибі вам!

В. Парасюк: Всіх вітаю зі святом. З Днем Незалежності! Не один раз говорив, добре що він є в календарі. Бажаю всім поїхати туди, де ти вважаєш себе українцем, підняти синьо-жовтий стяг і тішитись, що ти живеш на такій прекрасній землі. А

тоді, в перший день нас було кілька сотень, в другий день півтори тисячі. 24 серпня – це вибір елітарний, переляканої еліти, бо більшість тоді в Верховній Раді були комуністи. Ми недооцінювали свого часу і ініціативу І. Р. Юхновського провести референдум про незалежність. Це колосальний внесок, це співучасть в незалежності понад 30 мільйонів. Роками будуть казати – моя бабця голосувала. Нагадаю тоді в Донецьку, Севастополі, Сімферополі понад 50% голосували за незалежність. Це інша філософія. Це філософія створення України. Не для еліти, а для народу. В нас влада зараз існує для еліти і олігархату, а я говорю про щастя для всіх українців. Я думаю, що ми колись приїдемо до того, і святкування перенесемо на 1-ше грудня, бо Україна повинна бути для кожного громадянина, а не для влади. Дякую! Слава Україні!

М. Маринович: Вітаючи всіх вас я хочу сказати дві речі: Перше – Всі ми, весь наш народ маємо вгору піднести серця. Я дуже люблю ці слова з нашої Божественної літургії, бо коли людина підносить вгору серце, вона не може бути брудною. Вона коли не очиститься, то не піднесе серце вгору, мусить перед цим відчувати чистоту, святість у душі, і тоді тільки вона спроможна підняти серце. І я бажаю, щоб ми підносячи серця, могли ставати сильніші духом, могли досягнути ті всі завдання про які ми сьогодні говорили. А друге, що я хотів сказати – це звернутися до українців діаспори, завжди намагаюся скористатись з такої нагоди коли я маю таку аудиторію, то хочу сказати, як важливо було відчувати підтримку діаспори тоді в дисидентський час, у час ув'язнення. Ця підтримка була безцінною. Я і сьогодні вдячний за підтримку УКУ, але ця свіжа вдячність не перебиває попередньої, яка залишиться зі мною назавжди. Дякую!

Наталя: Я дякую теж всім: нашим промовцям, нашим гостям, нашим активістам з «Громади» і «Світлої», які допомогли організувати цей круглий стіл. Всіх ще раз вітаю з Днем Незалежності України, який ми будемо святкувати через 2 дні. Слава Україні!

Відгук усіх: Героям слава!

<https://youtu.be/cQpLLx fdg>

Переходьте за посиланням:
Follow the link:

Hireterra.com

Looking for a new job in IT?

Join Hireterra — a new discreet and diverse job search platform for IT professionals in the USA.

Register today and get:

- 1 Full protection of your personal data.
- 2 Only relevant job offers. No more spam.
- 3 A chance to check your real market value.
- 4 Lifetime 100% free access for job seekers.

Шукаєте роботу в IT?

Долучайтесь до Hireterra — нової анонімної платформи з пошуку роботи для IT спеціалістів у США!

Реєструйтесь сьогодні та отримайте:

- 1 Повний захист ваших персональних даних.
- 2 Тільки релевантні до вашого профілю пропозиції роботи. Без спаму.
- 3 Можливість вказати бажану з.п. та перевірити вашу вартість як спеціаліста.
- 4 100% безкоштовний доступ для кандидатів.

UKRAINIAN FOLK MUSIC, VOL. VI

Faith & Glory

recorded and performed by
BROTHER'S IVAN

Orest Balytsky D.M.D.

Diplomate, American Board of Endodontics

(707) 763-2170

orbendo17@msn.com

www.petalumaendo.com

ОГОЛОШЕННЯ | ANNOUNCEMENT

Для розміщення реклами, оголошень та інших повідомлень звертайтеся info@hromada.us

To place ads and other announcements, please contact info@hromada.us

ВІДМОВА ВІД ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ | DISCLAIMER

«Громада» існує для обслуговування потреб української громади Сан-Франциско та всіх, кого цікавить українська історія, культура і українські новини. Ми резервуємо за собою право на відмову друкувати будь-які матеріали. Газета «Громада» не може нести відповідальності за достовірність публікацій третіх осіб.

«HROMADA» exists to serve the needs of our Ukrainian community of San Francisco and all those interested in Ukrainian history, culture and Ukrainian news. We reserve the right to refuse to print any materials. «Hromada» newspaper cannot be held liable for the reliability of third-party publications.

ALEXANDER STOYKOVICH
business development advisor
info@riseserv.com
+1 (415) 735 6706

DOES YOUR WEBSITE NEED A FACELIFT?

- custom website development
- mobile application development
- data visualization for your business

Text "consultation" to the number below, and we will contact you shortly

ПОДІЇ / EVENTS 2021

ВЕРЕСЕНЬ/SEPTEMBER

Нд/Su	Пн/Mo	Вт/Tu	Ср/We	Чт/Th	Пт/Fr	Сб/Sa
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

18 ВЕР/SEP
«ГРОМАДА»
БЛАГОДІЙНА ГАЛА
| ЗУСТРІЧ З
ВІТАЛІЄМ
ПОРТНИКОВИМ,
ПРОВІДНИМ
ПОЛІТИЧНИМ
ОГЛЯДАЧЕМ

Hromada
Де: Tiburon Yacht Club, 400 Trinidad Dr, Tiburon, CA 94920
Коли: 4 PM - 10 PM
Запрошуємо на зустріч з відомим українським журналістом і публіцистом — Віталієм Портниковим.
У програмі вечора благодійна гала, та музична програма з нашою чудовою співачкою Анишкою та гуртом "Бурима", аукціон та смачні українські страви.
На благодійний аукціон будуть представлені роботи відомого американсько-українського митця — Мирослава Дузінкевича.
Виручені кошти підуть на користь дітей полеглих Героїв — захисників суверенітету України від російських загарбників.
Вартість благодійного квитка - \$120
Поспішайте придбати квитки, кількість місць обмежена.
<https://www.facebook.com/events/933140634076378>

18 ВЕР/SEP
UKRAINIAN BON-FIRE "VATRA" 2021 |
SAN FRANCISCO

Ukrainian American Coordinating Council
Де: Ocean Beach, San Francisco, CA 94121
Коли: Субота / Saturday 5 PM – 10 PM
Join us for Sand, Sun, Volleyball, Bonfire/Vatra, Roasting Marshmallows, Singing and Music!
Good Company! Kids friendly activities.
<https://www.facebook.com/events/590260465110881/>

2 ЖОВ/ОСТ
HONCHARENKO'S
PARK UKRAINA
MEMORIAL
PANAKHYDA HIKE
AND PICNIC

Ukrainian American Coordinating Council
Де: Garin Regional Park, Eas Bay Regional Park District – Hayward
Коли: Субота / Saturday 11 AM
Honcharenko's Park Ukraina, California Registered Historical Landmark #1025. The Rev. Father Agapius Hocharenko (1832-1916). Panakhyda Requiem Memorial service, hike and picnic.

13 ЛИС/NOV
HOLODOMOR RE-MEMBRANCE DAY

Ukrainian American Coordinating Council
Де: Koret Auditorium, Main Branch of the Public Library, San Francisco, CA
Коли: Субота / Saturday 2 PM
Remembering over 10 million Victims of the Genocidal Famine of 1932-1933 in Ukraine

PianoForte Music Studio offers individual Piano and Theory Instructions for children and adults in the greater Sacramento Area.

Lessons are based on individual approach and designed to meet the specific needs of each student.

Ms. Natalie Kokhanyy-Savytskyy has a Masters degree in Piano Performance and Pedagogy and over 30 years of teaching experience.

She is a long-term member of the Music Teachers' Association of California, National Guild of Piano Teachers, and Royal Conservatory of Music.

Ms. Natalie Kokhanyy-Savytskyy is:

- Committed to the success of all her students
- Supportive and motivates her students
- Professional and has a positive attitude

(916) 955-2606
nataliesstudios@gmail.com

18 ГРУ/DEC
МИКОЛАЙ
ПРИХОДИТЬ ДО
ДОРΟΣЛИХ /
«ГРОМАДА»
БЛАГОДІЙНИЙ
ВЕЧІР

Hromada
Де: Tiburon Yacht Club
Коли: 4 PM - 10 PM

CLASSIFIED ADS

INTERNSHIP
OPPORTUNITY AT
«HROMADA»

part time flexible hours • various openings • experience for students who study communication and journalism / design / web etc. • good for high school students who plan to apply for colleges

At the end of the internship every intern will receive written letter of recommendations with signed hours sheet and portfolio pieces.

To apply please email: info@hromada.us

Ви можете підтримати нашу газету, якщо зробите одноразовий PayPal внесок чи виставите повторний щомісячний внесок і якщо перейдете на сторінку після сканування QR коду. Газета «Громада» є некомерційною організацією з правом на списання 501(c)(3) податків.

You could support our newspaper by following QR code to PayPal link where you could make one time payment or reoccurring mothly payments. Newspaper Hromada is a tax-deductible 501(c)(3) non-profit organization.